سلسله نشریات روزنامه اصلاح

پته مین

اثر : «کشکک»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

پېښه مینه

اول ټوك

يو سړی و چه (محمود) نومیده او کسب ئې دکانداري و .

د (محمود) دکانداري لځنی به فقط دومره ښې هره ورځ په لاس ورتنه ، چه د خپلی دعیالداری بهٔئې په هغه باندی دقوت او لایموت وسیلې برابره ولی او په مشکل سره به ئې خپل رأس المال په هغه سره ساته او دقرضدارانو او دمعامله دارانو خوله به ئې بندوله اوله کومه ورځ به په دکان کښې نه کیناستو اویائې چاله دکانه څه شی نه آخسته . نو دی خوار به د خپل دصبا او بیگا خرڅ ته حق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوی ښځې . او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) او بل په (حمید) سره یادیدلو .

اگر که ددی کورنی گذران دخوراك او دپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مگر سره له دی هم هر کله چه دوی دخپلې برستنې په اندازه سره پښې غزولی او هر قسم چه کیده خیاله گذاره به ئې سره کوله ، نوغیر له دی څخه چه دخپلو او پردیو په نظر کښې دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښې سره خوشحال او آرام او دادفقیری کور به دوی ته لکه یو پادشاهی ښکاریده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی په منځ کښې دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مگر ددنیا پیښی داسی دی چه تل نه دفقیر ، فقیری ؟ او نه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کیږی او همیشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او گل سره اغزی موجود دی ، نو ناڅاپه ددی فقیری کورنی ته هم یو لوی مصیبت واقع او ددوی گټیالی (محمود) وروسته له لږی رنځوری څخه مړ شو او دوی ئې گردنه یوالحی په ویر کښې کینول ، بلکه له خاورو او ایرو سره ئې برابر کړ او .

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل دپلار د مړکیدو په وخت کښی شل کلن و او بل ورور ئی (حمید) د پنځه لسو کلو څخه زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل کفیالی ئی له لاسه ایستلی و ، پخپل کور کښی ئی غیر له فقر او مسکنت او د قرضدارانو غوښتنی اولږ د دکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له همدی اجناسو څخه ئی هم دخپل دمړی گور او کفن ، او هم د قرضدارانو څخه تسکین ، او هم خپله گذاره په ډیر ذول او زول او مشکل سره کوله .

دوی گرد په دی باندی ښه پوهیدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله دخپل دژوندون لپاره رونه نه کړی ، نو هغه وخت به لری نه وی چه دهغوی د لږ څه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ ئی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، او په گیډه باندی خوړل کیږی ، او قرضدارانو باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاگه او بیابان کښی پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښی واچوی ترڅو چه دهغی له کټی ځنی دخپلی مور او ورور او د کورستانه وکوی .

مگر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت او عزت او پانگه بلله شی) سترگی پټی کړی ، او په معمولی کار و باندی (چه نتیجه به ئی لکه د دوی دپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تذبذب کښی (مجید) خوار څو هفتی نور هم په مکتب کښی پاتی شو ، او زړه ئی و چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مگر د مکتب گټه له لاسه په ورپاسره ونه باسی ، ترڅو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مگر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی چه د زمانی گردکار و نه د انسان د میل او د خواهش څخه چپ پیښیږی او د روزگار تګ همیشه د انسان پخلاف لویږی او له همدی جهته دی چه په گرده دنیا کښی به هیڅوک داسی پیدا نشی چه د فلك د گردش په پیچی نه لری او د دنیا د گردو پیښو څخه به تل خوښ وی . او بنائی چه په داسی پیښو کښی د انسانانو تصورونه چه هغوی د دنیا واقعات په بده اړوی او گردی پیښی د خپل خیال څخه چپ تفسیر او تعبیر کوی .

نو چاره په ده باندی منحصره شوه چه (مجید) خپل آخرینی تصمیم و نیسی، ځکه چه د ده کنده رنده مور (فاطمه) او وږی تږی ورور (حمید دده) کتنی او پالنی او مرستی ته اړه او محتاج وو او دوی به ده ته بانه کوله چه د کور او د ورور او د مور غم وخوری، او که نه دوی به له لوږی او تندی څخه له لاسه ووزی .

ده غوښته چه مدرسی ته لاړ شی، مگر د انسانیت او اسلامیت وظیفی له ده څخه نور شی هم غوښتل او هغه دا وچه د مورنی حق او د کورنی ضروریاتو ته هم پام ولری .

(مجید) مجبور و په هغه چه زړه ګی غواړی پښه کیږدی ، او له تعلیم او تربیی څخه لاس واخلی او د مکتب د تګ او راتګ څخه پښه ونیسی ، لکه چه همداسی ئی هم وکړ او .

یوه ورځ صبا ګی (ګهیځ) مکتب ته تللی، پخوا له دی څخه چه د مکتب زنګ و واهه شی، د خپ... د کلاس ګرد و دوستانو او آشنایانو سره ګی ولیدل ، د ګردو سره ګی خدای پامانی او وداع وکړه او خپل کتابونه او قلمونه او مشوانی او نور شیان ګی د هغوی په منځ کښی د یادګار په دول و ویشل

اوپه داسې یو ډول چه ژړه ئې هم نه کیده، په ژړا سره له مکتبه بهر شه.

(مجید) خوار هیڅ نه پوهیده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندې پیل وکړي؟.

ګرده ورځ لکه لیونی دی خوا هغه خوا وګرځیده، او د شپې په تیاره کښې په نا امیدۍ او حسرت سره چه ستونی ئې له ژړا څخه ډک و، خپل کورته وږی تږی ستړی ستومانه راغی او همغسې خپلې مور او ورور غوندې پخپله بستره باندې نهار پریوت.

ګویا لمړی ځلی دی چه (مجید) د ژوندون تریخ غوړپ وڅکلو، او لږ څه ویوهید او چه په هوسائی سره شپې او ورځې تیرول څومره ګران دي. دی په دې اندازه سره غمجن او خفه و، چه د خپل د ځان د وژلو په فکر کښې و او وید، مګر زړ نه ټ او غیرت ورته ودریده او له خپل ځان سره ئې وویل چه د خپل ځان په وژلو اګر که په ظاهری ډول زه آرامیږم مګر په واقع کښې د خدای په نز د په آخرت کښې مسئول او ګرم میږم، او هم مور او ورور می خوار او زار پاتې کیږي - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندې د میړانې ملا کلکه وتړم، او د خپل د ښه ژوندون په ذریعه سره، د خپلې مور او ورور ژوندون هم بنائسته او په هوسائی کړم.

په مجرد د تیریدلو د دې خیال، دده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفګان او پریشانی په خوشحالی او ډاډینه باندې بدله شوله او په دې خبره باندې ئې عزم او اراده ټینګه شوه چه ژوندون له بنائست او هر رازې ښه والي څخه ډک دی په دې شرط سره چه انسان زیار وکاږي او په ځان باندې زحمت ونیسي نو څو چه د دنیا آرامي او خوشحالي دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازې نعمت او هوسائي څخه فائده من وګرزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بد کاره یعنی دخپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی اوناامیدی کښ ځرنګه (مجید) مخ وګرزاوه، اوهغه ژوندون ته چه خو د فیقی وړاندی له دی ځخه ئی، هغه په بده سترګه کتلو، او له هغه ځخه بیزاره شوی و، اوس په ښه سترګه ورته ګوری، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری، او پو هیږی چه په دنیا کښ هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان در لودنکی د ټینګی ارادی او کلك عزم وی .

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښ خولځلی، او ستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار، اوریدلی و .

خو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده، او له هغه ځخه دخپلی دګورنی دفوت لا یموت وسیله پیدا کاندی، پیدا نشوه، او په لاس ئی ورنه غله،، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښ بخت او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښ همدا خبره پرته وه چه بنا ئی په هره وسیله سره چه وی باید کار وکړم، او له بیکاری ځخه چه د ګردو اخلاقی معائبو مورده ځان وژ غورم .

دیوی میاشتی تګ اوراتګ او لټولو ځنی وروسته، په یو د تجارتی مؤسسه کښ یوه معمولی تنخواه (مجید) ځانته پیدا کړه، اګرکه داتنخواه ډیره لږه وه، مګر له هیڅه ښه وه، او دده د ګورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوره ډوډی لهدی څخه بودیده، اودهغیپه واسطه سرهددوی هغهلاکت اوبدبختی چهله یوی مباشتی یاڅلوېښتوشپو راییسی په دوی باندی راغلیوه، سپکیده.

اوس چه (مجید) تهکارپیدا شواووئیلیده چهددهٔ دپلار د مړکېدو له ورځو ځنی وروسته بیاددوی په کورکښی اول ځلی لوګیپورته شو، اودتودی ډوډی خوندئی په مزو مزو سره وڅکلو، نوسمدلاسه یوبلشوق ئیپه زړه کښی واوید، اوهغه داو، چه اګرڅه دورځی له مخی نوکریم، اودخپل دبادار دکارو په سر رسولو باندی مصروف یم، مګر شپه دی چه دشپی له مخی خپلهغه درسونه اوسبقونه (چهپهدی څو کلوکښیمیپهمکتب کښی لوستلیدی) اواوس له مجبورتیا بیرته پاتی دی) بیاشروع کړم، ترڅو زما داڅوکلنی زحمتونه اوخواری چه په مکتب کښی میایستلی، اوزما دمرحوم اوغریب پلارپیسیپه هغه باندی خرڅی شوی دی، ابته اوخرابی نشی، اوپه پای کښی زههم وکولای شم چه دهغی له فائدی ځنی له نن څخه زیاتی ګټیځان ته په لاس راوړم.

اګرکه داکارهم سخت کارو، اودهرڅا دلاسه نهوه پوره، چه دورځی اود شپی له مخییورنګهمصروف وی، اوپوهګړیهمهوسائی ونهلری، مګر (مجید) لههغوځلمیانوڅخهنه وچه هغوی لهکارهزرزرستړی کیږی، اوپهلږڅه کارکولوسره فیالحالهپهچیغوشی اووائیچهستړی ستومانه شوی یم اوضروردی چه اوس خولږ څه تفریح اوتنفس وکړو ترڅو زمادلاسه تللی قواوی بیرته پهځای راشی.

پهپای کښی (مجید) ددی ضرب المثل په فحوا چه «لټو ننګی، مونډو ننګی دی» د خپل پهدی مقصد باندی هم ورسیده اوپه یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښی، وروسته له ورکړو لو دامتحان ځنی قبول شو، اوپه شپږ میاشتنی امتحان کښی کامیاب ګرځیدلی عالی الاعلی درجهئی وګټله او ددهٔ نوم نه یوازی دوزارت معارف پهمخصوصه مجله کښی بلکه دښارپه ګردور سمی اونیم رسمی اوملی اخبارو کښی، سرددعکسه ددهٔ، پهپنځو لیکو سره خپور، اوپه ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور او وپیژانده شو، او ددې شهرت په اثر کښې ده ته دیوې لوئې حکومتي اداري لهٔ خوا بلنه وشوه، چه دې هلته کار وکړي .

نو ده هم له خپل بادار سره خدای پاماني کړی، لههغې تجارتي مؤسسې څخه وتلې په هغې رسمي اداري کښې ننووت، او هلته ئې هم خپل مفوضه کارونه په داسې امانت داری او فعالیت سره تل انجاموهٔ، چه دمربوطه اداري گردوآمرینواو مامورینو به د (مجید) دکار او د اخلاقو ستائل او تمجید کاوه . اودې به پهدې صفتو سره نه غره کېدلو، بلکه دې ستائنې به دده په زحمت کښي او زیار ویستلو باندې ډیر اثر اچاوه او ده به لازیات کار کاوه او خپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لاډیر ښهښکاره ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو، او هلته په ډیره زیاته اندازه سره د خپلو استاذانو د مینې وړ گرزیدلی، شاگردانو به هم ده سره ډیر محبت کاوه، او ده هم څرنگه چه پخپلو سبقو کښې زیار او زحمت ویستلو، همغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت، تردې چه پهخپل زړه پوري ښه شهادتنامه ئې لاسته حاصله کړله، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش او رتبه هم اوچته شوه، او پهدې اصول سره دده ژوند ورځ په ورځ ښه کېده، اودده په سیوري کښې، مور او ورورئې هم پههوسائې شول، اود دوی کور د سعادت اود نیکبختۍ مینه وگرزیده، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن او نیکبخت شو، او پهخپل مقصد باندې همغسې ئې چه غوښته، ورسیده .

وروسته له دې څخه هغهکچنی کورنی د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډیره آرامۍ او هوسائې سره تیره ولې او (مجید) د خپلې مور ډیر عزت او خدمت کاوه او دوړ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه سره ګه سره ورته کمل ، چه تقریبا د دې رضامندۍ او خوشحالۍ ګټل ئې وروسته له نمانځه او روژې څخه خپل ځان باندې لګیه او عبادت ګرزولی و ، او هم دارنګې به ئې د خپل دوروز (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو ، او د ده په روزنه او تربیت کښې به ئې هم ډیر زیات زیار و یستلو او شپه او ورځ به په همدې فکر کښې وه چه ده په زړه پورې د ده ورور (حمید) په خپلو سبقو کښې مشغول وی ترڅو چه په امتحانو کښې کامیاب او په نتیجه کښې ئې د خپل د مکتب دوره پای ته رسولې د شهادتنامې په اخیستلو باندې بریالی شی .

دوهم ټوټه

خو کاله همداسې په خوښۍ او خوشحالۍ سره په دې کچنې مسعودی کورنی باندې تیرې شوې او (مجید) خرنګه چه د زیاتې ګټې خاوند و ، او یو څه مبلغ پیسې ئې په بانک کښې هم در اودلې نو مور ئې د ده د واده په فکر کښې ولویده ، او په دې موضوع کښې ئې خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړه . مګر (مجید) له دې خبرې څخه سرو غړولو او وئې ویل چه زه اوس د خپل د واده د پاره تیار نه یم .

هو ، د چه د ده مور په ده باندې په دې موضوع کښې زور اچاوه او ځوځلې اوپه څوور ځو او خو مجلسو کښې ئې په ده باندې د واده په نسبت اصرار کاوه ، غیر له همغه رومبنی ځواب څخه بل ځواب به ئې له ده ځنې نه آوریده ، تر دې چه وروسته له ډیر ګفتګوی او خبرو څخه (مجید) د خپل د زړه خبره خپلې مور ته ښکاره کړه ، او وئې ویل چه زه غواړم ترڅو چه د (حمید) د مکتب دوری پای ته نه وی رسیدلی ، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته یو ځای واده وکړم ، د دې خبرې په مقابل کښې د ده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئې په دې موضوع کښې څه ونه ویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښی په ډېر شوق او ذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئی او خپله (متوسطه) دوره ئی په ډېر موفقیت او کامیابی سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښی داخل شو. او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښی په نورو طالبانو په هوښیاری او پوهنی سره مشهور و، او په ګردو شپږو میاشتنی او کلنی امتحانو کښی به تل اول نمبر خوت. او له شلو ځلو څخه ئی زیات، د خپل د مکتب د مدیر له خوا، د افتخار او د لیاقت پا نه آخستی وه.

(مجید) به هم دده په باره کښی له هیڅ شي څخه پرزوالی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمی ضروریات به ئی (اګر که ډېری پیسی به هم ورباندی لګیدلی) سره برابر ه ولی او تل به په دی خیال کښی و، چه خپل د ی کچنی وروره دژوندون لارورو ښئی، او د ده حیات د بدبختی له تیاری څخه، د سعادت او نیکبختی رڼاته ورو باسی. او هر وخت چه دا خبره دده په زړه کښی تیریده، چه دی دخپل کچنی ورور په نسبت، د خپل د ورورولی لازمی وظیفی په ښه شانی سره انجاموی، د خوشحالی او خوشبختی ځلا نده به ئی په زړه کښی وبریښیده، او خپل ځان به ئی دجهان له سعادتمندانو څخه شمیره.

هو! هغه څوك چه خپله انسانی او وجدانی وظیفه پای ته رسوی څه عوض او بدله به له دی څخه زیات مومی چه دخپل د هغی وظیفی پیژندلو په واسطه، دنیوی او اخروی سعاداتو ته رسیږی، او دخالق او دمخلوق رضامندی د هغی په واسطه سره لاس ته راوړی.

(حمید) هم هر کله چه دخپل دلوی ورور دا مهربانی، او دا روزنه، او دا شفقت او دا لورینه لیده، یو غیبی قوت او قدرت به ئی په زړه کښی پیدا کیده، او روح به ئی خوشحالیده او په دی واسطه سره به ئی په ګردو سختیو او مشکلاتو باندی بری موندہ کاوه او ټول به ئی خپلو ښو لا ندی کړی، دخپل د موفقیت په لوری تلو.

(مجید) هم له دی خپل ژوندانه ځنی ډېر خوشحال و، ولی چه دراود ونکی د یوی مهربانی مور اګه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و، او دی هم له دی څخه څه زیات شی ته چندانی اړ نه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه چه ځينې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شيان چه مونږ د سعادت په لوري سموي زيات دي. بلې! سعادتمن کيدل آسانه دي مګر تل سعادتمن پاتې کيدل سخت بلکه شاق دي.

هو! (مجيد ـ حميد) او د دوی مور، دري واړه سره او س خوش نصيب او سعادتمن دي که د دوی دا سعادتمندي او خوش نصيبي تر ډېرو ورځو پورې پاتې شي.

ناڅاپه د دوی مور رنځوره شوه او په بستره کښې پرېوته.

داوه د دوی د بدبختۍ لمړی منزل.

د دې رنځورې مور مرض ئې ډېر وځنډيداو، او دوی، د دې په درد او دوږهانو د دې سترې ستومانه شول او د ډاکترانو به ئې ډېر خوش آمد و نه کول او ډېري پيسې به ئې ښندلې، د دې او دوو ځي به لا ابهانده او ګرځانده وې.

(مجيد) به د شپې له اوري تر ګهيځه د خپلې د مور د چيرکت په خوا کښې ناست و. او دوو ځي له ځي به خپل کار ته تللو او د مور خدمت به ئې (حميد) ته پرېښوده، (حميد) به هم د مکتب له تګه پاتې او تر شپې پورې د خپل د مور په خدمت کښې مصروف و.

(مجيد) به د غرمې له رخصتۍ ځنې هم استفاده کوله او په يو ګړائي موټر کښې به ئې له ډاکتر او دوا سره په ولاړو ورېښو خپل ځان تر خپلې مور پورې رسا وه.

او وروسته د دې له کتلو او پوښتنې او دوا ورکولو، او د (حميد) د لازمه هدايا تو ور کولو ځنې بېرته به ډاکتر سره په موټر کښې خپل کار ته ورته، او حال داوه چه زړه به ئې بالکل په خپلې مور پسې هم ډېر ټخسيده، او د ماز ديګر له خوابه هم وختي بيا په موټر کښې د خپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دوا و سره راتاو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دا کسرانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول،او د (حمید) زیار،او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله،او ددی متل په اساس چه « د گورشپه په کورکښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری اومعالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انگولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنگه د دوی له لاسه ووتله ، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سر کیږی .

هو! مور داولاد په نسبت د رحمت فرشته او درأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هر هغه اولاد چه مور لری نو نور څه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه وروڼه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول،او خپل کورته بیرته وگرزیدل،کور د دوی په نظرکښ لکه گور داسی ښکاریده،او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرگ په لار لاړه ، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه .

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ .

او (حمید) به هم چې له پخوا څخه چه دمکتب درخصتی سره جق په کور کښ حاضر وه اوس پس له ماښامه کورته راتلی او دی هم په دی گوښی کور کښ یواځی او یکسه ناست او ډیر به خپه و ، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بساندی مشغول شی ، اوس چه په دی کور کښ راشی هك پك پاتی په یوی گوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویږی .

ربښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له ځی مکتب ته لاړ نشی، نو دی خبری څخه به ویره وه چه چیری لېونی نشی ولی چه ځنی خیالات او بیکاره اوهامو د دوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و.

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چتی خبری په زړه کښی لویدی او د شپی له ځی کله کله ځینی جنون آمیزه حرکات هم ځنی لیدل کیدل نو هر کله چه دی به په کور کښی یوازی ملاست و، څوك به دده په دی او ضاعو او حرکاتو باندی نه پوهیدو، او نه خبریدو، او له دی جهته به دی دواړو ورونړ باندی به ورځی په ډیر ځند یدلو سره تیریدلی.

د دریم تواک

(مجید) له یوازیتوب او تنهائی څخه ډیر په تنګ شو، او نور دی وچه لیونی شی، نو دځینی ملګریو او دوستانو په مشوره، او د خپلی کورنی د ضروریاتو په تقاضا سره مجبور شو، چه دواده کولو په فکر کښی ولویږی.

ځکه چه په حقیقت سره انسانان ګویا داسی خلق شویدی، چه په ګردو شیانو کښی دیوا وبل مرستی ته اړه او احتیاج لری، او بی لدی اړتوب او احتیاج څخه یوازی ژوندون نشی کولای، او له همدی سببه وچه «آدم» علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام ورو سته له دی چه «دالهی» (ج) په خلافت سره ئی په ځمکه کښی افتخار بیا موندلو، او پخپل دار الخلافت کښی کینا ستلو پس له هغه ځنی چه حضرت «جبرئیل» علیه السلام به دده له حضوره رخصتیده دی به له یوازیتوب او تنهائی ځنی ډیر متأثر کیده، او د خدای تعالی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی «حوا» «علیها السلام» خلق شوه.

نو له دی جهته (مجید) هم لکه نورو ځلمیانو غوندی د دی روحی احتیاجه ځنی متحسس شو، او د یوی ښی ښځی انتخاب پسی ولویده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر دا کارده ته‌خوراګران و ، ولی چه‌مورګی مېره‌شوی وه،او بله‌کومه نژدی خپله او خپلوانه‌ګی هم نه‌درلوده، چه‌په‌دی لوی کار کښی (چه‌پښتانه‌ورته «دعمر سوهان» وائی) ده‌سره مرسته‌وکوی .

(مجید) ډیر وخت ددی کار په فکر کښی و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیداکیده ، تردی‌چه په خپلوهمسایګانو کښی ګی یوی بوډی ښځی سره‌ملاقات وکولو، اوهغه‌ګی په دی ضرورت باندی وپوهوله .

ګویاچه زړی ښځی فقط دهمدی ښوکارو دپه سرر-سولو لپاره ژوندی‌دی لکه چه د (مجید) و ارهم په خطا لاړنه شو . ځکه چه هغه سپین سری همسایه دده دوا ده دیـا ره متوجه شواه .

داموضوع چه اول پلا دهغی سپین سری په‌نظرکښی ساده، اومعمولی ښکاریده ، وروسته ډیره‌سخته شوه‌ولی چه (مجید) به داسی نجلی پسی ګرزیده چه د ده په زړه کښی وه،اوددی بدی به چه د هری یوی نجلی صفت ورته‌کا وه ، اوهویت به ګی ده ته و یل ، ده به دهغی له کتلو، اوکړلو ځنی په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه .

هو ! دنکاح په مقدس امر کښی ډیر احتیاط ،او ډیر وړاندی،اووروسته کتل په کاردی ، اوډیر زیات لازم دی چه تل ناوی د زوم په زړه پوری وی، اوپه‌داسی مواردو کښی دنورو کسانو مداخله نه یواځی بیځایه بلکه مضره‌اوبالکل چټی ده .

لکه‌چه‌وویل شول‌له یوی‌خوا (مجید) دنجلی په خو ښو لو کښی ډیر مشکل پسند اوززری واقع شوی و، اوله‌بل لوری به‌دنجنکیو پلرو او میندو هم له دی ځلمی څخه خپل ځانونه ژغورلو ولی چه‌په‌همغه اوله‌ورځ کښی‌چه (مجید) هغی سپین‌سری ښځی سره په‌دی موضوع کښی خبری کولی نورو پرد یو ښځو ترشا دده ګردی خبری (چه دخپلی‌مفروضی

ښځې دا وصافو په نسبت سره ئې بیانولی) وا وریدلی او هغه ئې لکه چه د ښځو عادت دی زر تر زره په کلی او کور کښې خبری کړلی په سر ددی دا متواتر انکار ، او مخ ګرزول د (مجید) د هر رازی ښی او ښائسته نجنی د قبلولو څخه دا خبر لا ټینګه کړه چه (مجید) لوبی کوی او په خلقو مسخری جوړوی ، او که نه داسی ښځه چه پدی صفت سره ئې ستائی چیرته پیدا کیږی

لکه چه ښځو به پخپلو منځو کښې ویل ، او دا خبری ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر دیر و لری ځایو پوری رسولی وی ، (مجید) هغه سپین سری ښځی ته ویلی و :

زه داسی ښځه اړم چه ماسره په خوشحالی ، او خپګان کښې تل ملګری وی ، په ژوندون کښې همیشه مرستی را سره کوی صبا او بیګا زما پخدمت کښې لګیاوی ، زما زړه له هره حیثه ښه ساتی زما په کور او ورور باندی فهم لرنه لری زما د غمو او اند یښنو په لېږو لو کښې تل ډیر زیات زیار باسی . او دخپلی مهر بانی او عواطفو په غیږ کښې می تل روزوی ...

له دی راز خبرو څخه بهٔ ئې زیات ویل او ډیری نوری خبری ئې هم لکه چه د ښځو عادت دی په دی خبرو پسی له خپلو ځانو څخه جوړی کړی وی چه (مجید) له هغو ځنی هیڅ خبر هم نه و پهر تقدیر سره ګویا چه (مجید) د خپلی ښځی په غوره کولو او انتخابو لو کښې د یو مخصوص ذوق لرونکی دی چه د نورو خلقو له فکر و ځنی جلا دی .

دا مطلب زر تر زره ښکاره شو ولی چه هغی سپین سری ده ته خبر ورکړلو چه یوه ښه جلی می درته پیدا کړی ده ، او وروسته له هغه ئې ګرده قصه ده ته په ډیر شور او زور سره وویله

(c) ketabton.com: The Digital Library

« داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه دلمر لمبې ښېوزمې او دواړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې، او تورې نرې کږې وروځې ئې لېندۍ، او توروبانه ئې لکه تېره غشې او سم قد ئې لکه سرو، او سپین غاښونه ئې دلمر د ګلې په شانې، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... او پلار ئې هم شته‌من دی.

(مجید) په تلوار سره ددې سپین سرې ښځې له خولې ځینې خبرې اخیستې وئې ویل:

« مور کې! داسې نجلۍ زما په کار نه ده »

سپین سرې ښځه له ډېر تعجبه په چپتو ګډه شوه، ولې چه داسې انتظار ئې نه درلود لو چه له (مجید) ځنې به د داسې ښېمخې شته منې نجلۍ په مقابل کښې داسې ځواب واوري او اوس ئې چه دا خبره دده له خولې اروېدلې هم ده، بیائې هم یقین ور باندې نه راتلې چه یو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمی، د داسې یوې ښکلې ګلا لۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې یوه خبره وکړي ...

لږ څه وخت تیر نه و چه د (مجید) اصرار او وینا و دا ښځه په اصلي مطلب باندې وپوهوله او وروسته له هغه څخه هغه سپین سرې ښځه د هغې نجلۍ په لټولو کښې ولویده چه (مجید) غوښته.

اوس نو ښائي چه مونږ و ګورو چه د (مجید) ددې مخ آړولو سبب څه شي و؟!...

(مجید) به تل فکر کاوه که له یوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه یوازې ددې به واده کښې ډېرې پیسې خرڅیږي بلکه تل به په هغه باندې د ده ډېر لګتونه کیږي او ویلې به ئې چه به پای کښې به له یوه پلوه زه و نشم کولای چه خپل هغه پورونه چه په ما باندې زما د خواخوږي مور درنځو رې، او د ګور، او کفن په وجه سره پراته دی ادا کړم، او له بل لوري زما د ورور (حمید) په تعلیما تو کښې ډېرې د نشتوالي په سبب سره ډېر او معطلي پېښیږي، او دهغه تعلیمات ناتمامه پاتې کیږي چه دا دواړه کارونه ښه نه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! (مجید) په غوښته چه‌په‌دې باندې تر ډېره وخته پورې د خلقو پوروی، ولې چه دا خبره د ده‌د بې اعتباری او سپکوالی سبب کېده، او هم ئې په‌دې خبره باندې او رېنه‌وه چه وړوړ ګی دتحصیل له سعادت ځینې وروسته لدې ښخه چه‌څو کلونه ئې زیار او زحمت په‌ځان باندې اخستی دی بې نصیبه پاتې شي، او بیدې وخت کښې، دخپل ځان، او دخپل ورور دخوراك، او پوښاك او دخپل کور د استطاله لپاره مجبور روه چه‌خپل کورهم ودان کړی ... نو ځکه ده‌د ګرد وام ورو غیر لدې څخه په‌بل صورت سر د توانی نه‌شوی پیدا کولی چه‌دی په‌یوه عـزه کورنی کښې ورننوزی او له هغې ... وه ښائسته، او پېغلې، او تعلیمیافته تجلی ځان‌ته واده کړی.

... ئې کار سم شو. او هغې بوډې دده د ده په زړه پورې یوه تجلی پیدا کړه او دوه دری هفتې نه‌وی تېری شوی‌چه ګرد وکار وددده په زړه پورې صورت ونیو لو او یه دی کچنی کورنی باندې چه عبارت واله‌دوه ښځانو وروڼو ځنې یوه بله‌ښائسته او ګلالۍ او تعلیمیافته‌تجلی هم زیاته شوله چه دهغې ساری په‌هغې سیمه کښې لږ پیدا کېده او ... او دا کور چه تر اوسه پورې دیوه قبرستان په‌منزله‌تې او تیاره ښکاریده، اوس دګلستان په شانې ښائسته شوی او یو نوی رنګ او رونق ئې پیدا کړی دی ...

یعنې (مجید) واده وکولو او متاهل شو. اوخپله ښځه ئې کورته راوستله.

اوددوی په ژوندون کښې نوی یوه دوره شروع شوله. اله سرګردانی او پرېشانې ځنې ګرد خلاص شول دشپې اله ځی به (چې له پخوا څخه چه ډېر کله به هیڅ نه راتلو. او که راتلو به هم فقط دخوب په وخت کښې به‌و) ر راو ډېر په وختې کورته راتلو. او د رخصتی او دتعطیل په ورځو کښې به هم له صباحنی تر ېګاپورې په کور کښې ناست و. که رښتیا وویل شی ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندې وپوهېداو چه له خپلې پېغلې ښځې سره ئې چه نوم ئې (حبیبه) و، ناسته او ولاړه او خبرې او اترې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷

خاورم تور

اگر که (حمید) د خپل د تحصیل او تعلیم په کاروکښی بخت او مصروف و، مګر د (حبیبی) راتګ دغه په ژوندون کښی هم بی اثره نه و.

لکه چه ښځه د خداوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هر چیری پښه کیږدی او لاس ئی ورسیږی هلته سعادت او آرامی او هوسائی پیدا او د ژوندون خوند څرګندیږی ! . . .

(حمید) د خپلی موردمره کیدو څخه راپسی د آرامی او د هوسائی مخ نه و لیدلی. ولی همداچه (حبیبه) د دوی په کورکښی ننوته دده هم له بدبختی او رنځ او تکلیف څخه نجات پیاموند.

که رښتیا وو یل شی ګو یاچه دادوا ړه ورونه سره د یوځای (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ورګډ شوی دی. او خپله هغه پخوانی بدبختی او سرګردانی ئی بالکل له خاطره بهرکړیده . . .

مګر دی سره به څوك څه وکړی شی چه روز ګار هیڅ یو شی پخپل حال باندی په قرار نه پریږدی، او خوشبختی او بدبختی دواړه لکه ژمی او ودی او پسرلی او خزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښی څرګندیږی او هرشی او هرڅیز ژر ترژره د تغیر او تبدیل په معرض کښی واقع کیږی . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری وا ړه یوه کچنی کورنی سره ګرز یدلی دی . اودوی ډېره ډېره خوشحالی او هوسائی سره شپې اوورځې تېره وی .

دورځې له ځی (مجید) خپلې نوکرۍ ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ لاندې نیولی مکتب ته درومی . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښو په وینځلو او په ګنډلو او پخلی او نورو کورنی کارو پاندی لګیا کیږی . . .

دیګا له اوری (مجید او حمید) وختی کورته بیرته ورګرځی او په مجرد د ننو تلو په کور کښی د هغی دانتظام او ښائست ځنې خوشحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دغه چای په څکلو پاندی (چه عین ددوی دراتګ په وخت کښی تیاری اوبه تیاری ځوښیدلی وی او سه دلاسه ئمیږی) مشغولیږی او وروسته له اداء کولو دمازیګر دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز پاندی ددوډی په خوړلو پاندی پیل کوی . او یو له بله سره په عین خوراک کښی خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن نمونځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او ورینداری سره خدای پامانی کړی خپلې ځونی ته تلو او هلته به ئې دخوب تر وخته پوری خپل سبقونه او درسونه ضبطول ، اوبیا به ویده کېدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق او هوسائی وی هلته به سعادت او آرامی هم وی .

نو له همدی جهته و چه دوی دری واړه و په یوه ډېره مینه او محبت سره ژوندون او ګذران کاوه . او یو له بل ځنې بیحده او بی اندازی خوشحال او خوښ وو . او دا ورځی او شپی به ئې په ډېره هوسائی او آرامی سره تېره ولی :

(مجید) له خپلې ښځې سره لهحده زیاته مینه او محبت کاوه . او له خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئې هم تل شفقت او محبت کولو . او دوی دواړه و به هم په ډېر احترام او محبت سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید) ته کتلو او دده داوامر او داشارو په ځای راوړلو کښې به ئې زیار و یستلو . په تیره بیا (حمید) به د ځپل مشر ورور دومره تابعداری کوله چه تقریبا د عبادت منزلی ته ډیره نژدې وه .

ولی چه (مجید) نه یوازې د ده ښاغلی مشر ورور و ، بلکه د شفقت ، او د مرحمت له لوری ده ته د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر ورور دوه غبرگی تعظیم او تکریم کاوه او د خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلی ورینداری هم ډیر عزت او احترام کاوه او د دې د گردو خدمتونو او اوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار و یستلو ، او بالمقابل دده ورینداری به هم ده ته په ډرنه سترگه کتل ، او هغه لازمه خدمتونه چه ښائی یوه گرانه ورینداری ئې خپل لیورته وکړی د هغه به ئې په ډیر اخلاص او محبت سره په ځای راوړل .

لنډه داچه هغو دری واړو به یو له بله داسی مینه ، او محبت سره کاوه چه له وراڅخه د یو وجود په منزله په نظر راتلل ، او هرچا چه د دوی دا گرمجوشی ، او گډلون ، او لورینه لیدله ، نو دا به ئې په خیال کښې راوړلو ، چه دا دری سره په دری بدنو کښې یوه ساه او یو روح لری .

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدې کیدو . نو (حمید) به د ورځی له مخې په کورکښې پاتی کیده ، او خپل سبقونه به ئې تکرار ، او گردانول . ترڅو چه خپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړی .

(حبیبه) به هم د خپلو کارودپه سر رسولو څخه وروسته د وزگاری په وخت کښې یوه نیمه شیبه د ده خونی ته ورتلله ددې خوا ، او دهغې خوا خبری به ئې کولی . او چتی چتی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندېده ، او خوار (حمید) په ګټې له کاره ایسته . ځکه به ګي د ده په کتابو کښې لاس وهلو او ده ځو پاڼې به ئې دې خوا ، هغې خوا اچوله ولې ، او ځکه سو ئو ته بخیر کېده ځکه به ئې هغه فنې اسبابو به چه ... یح د ضرورت پوره کولو لپاره موجود وه ، ور ځینې پتول پاڼې ور ځینې تېتول . ... پسې منډې وهلې ، او خپل اسباب به ګي پېرته ور ځینې اخیستو ، او بیا به پخپل کار باندې مصروفېده . مګر (حبیبه) به بیا ورتله ، او په همغو اوبو به ګي لاس پورې کاوه ، او د (حمید) له پخسو لو ځینې به ګي لاس نه آخیستلو .

د پر ځلې به د اسې هم پېښیده چه (حمید) به ددې د تو قو دلاسه په قهر کېده مګر دده دې قهر به هېڅ یو اثر په (حبیبه) باندې نه کاوه ، بلکه هغه به لا خوشحالېده ، او دده ګنځاو ، او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندېده ، او تېغ تېغ به ئې ورته کتل ، لنډه دا چه ... دې ځوانې پېغلې ښځې به سره له عصبانیت ، او خپه کېدلو د (حمید) همغسې سپین ستر ګیا کوله

ځکه چه د ځوانې ښځې روح کټ مټ لکه یو زړه وړونکې ښائسته بوراغونډې دی ، او همغسې چه بورا ځان په راز راز ګلانو باندې مینې ، او له یو ځنې پا خیدلې ، په بل باندې کینې همدا شانې ځوانې ښځې هم که څه قید ، او بست و رباندې نه وی او پخپل سر آزاده وی همدا رنګې کار و نه به کوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شا ؤ خوا کښې د بورا په شانې گرځیده، او د (حمید) دمعا شرت، او له نا ستې و لاړې څخه به ز یا ته محظوظه، او خوشحالیده، او همیشه به ئې زیار و یستلو چه د (حمید) ستر گې ځانته ور واړ وی.

همدا چه (حبیبی) به لید لو چه (حمید) دکتا بو په مطا لعه کښې د و ب دی او پخپلو سبقو ئښې مشغو لتیا لری، نو له حده ز یا ته به خپه کید ه، او ددی په کلمو کښې به چا ړ ه گر ز ید ه، او دا سی ئې پهٔ زړه کښې سنجوله چه یا څیز ی، او د (حمید) گرد کتا بو نه او اسبا بونه په یو تنا ره کښې واچوی، اوو ئې سو ز ی چه دی ولې دی‌ته نه گور ی او دی، سره خبری نه کوی چه تل خپلو کتا بو ته گو ری، او په هغه لیك، او لوستو با ندی مشغول دی.

په رښتیا سره ښی او پیمخی ښځی گردی همداسی عادت لری چه غواړی نو ر کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وی، ایسته و غو رځوی، او هیڅ و رته و نه گوری، او فقط همدی ته گو ری، او تل دوی سره ښائی چه مشغولتیا و لری.

(حبیبه) هم په همدی عمومی حس کښې اخته وه. دو ر ځی څو ځلی د (حمید) خونی ته ورتله، او هغه به ئې له کاره ایسته، او نه ئې پرېښوده چه خپل مقصدته ورسیږی.

هر کله به چه (حمید) غو ښته چه دا په قراری، او د لا سا سره له خپل ځانه لری کړ ی هم نه کیده، او که خپه کیده هم څه فائده ورځنی نه مرتبیده، او که په قهریده هم په هغې پیمخی ښځی باندی دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

دهمدی جهته دی چه اروپائیان وائی : (ښځی دنارینو

په نسبت لکه سیوری داډول دی، که نارینه له ښځی ځنی وتښتی ؛

نو هغه هم له ده سره روانه وی، او نه تری جلا کیږی) .

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دابی پروائی ، او بی اعتنائی ته کتل ، پخپلی سپین ستر گی کښی به ئی لاژیاتوب کاوه ، اودورځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره ده په خونه کښی په همدی لوبو او پخولو سره تیرول .

دا هم باید وویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښی یوه خاشه دبی وفائی او د خیانت نه د حیل دمیړه (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندی ډیره رڼیره او مهربانه وه او په دی اندازه سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراتتریادعبادت په منزله ښکاریده . له بل اوری دا هم له هرده ښه ښکاره وه، او هر شی ورته رسیده ، او له خپلی ناستی او ملاستی څخه ئی هم څه شکایت نه درلو .

نو بیائی له (حمید) څخه څه غوښتل ؟ . .

(حمید) ددی په نظر کښی داسی خوږ او محبوب و ، لکه د دی وروره او داسی مینه او محبت ئی ورسره کاوه ، لکه چه یوه خواخوږی خورئی له خپل وروره سره کوی . او دا یو معمولی کار دی . هوښیارانو ویلی دی :

« ددور ځوانانو روح ، دیوا او بل په نژدیکت کښی د آشنائی تاداو ږدی .

نو هر کله چه دآشنائی تخم دزړه په منځ کښی زرغون شی ، له هغه څخه د دوستی

داسی نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی ، بنائی چه داد دوستی نهال یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسي. او ممکنه ده چه یوه ورځ تروښېږي او ورځ پیدا کیږي او ورځوکښې له بې پروائۍ اوتندۍ ځنې وچ شي، او ډېر داسې هم پیښېږي، چه ددنیا حوادث هغه لښتي خخه وباسي دا دژوندن یوه یانه ده چه هیڅوك دهغې له دقائقو څخه خبر نه دی.»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول کښې یو بل سره آشنایان و. مګر اوس ددوی آشنائي د دوستۍ تر مرتبې پورې رسیدلې ده. او داهم یو معمولي شی دی او چندانې په خپلوی کښې مهم نه ګڼل شي.

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل کورکښې سبق ویل چه له بانډې څخه یو غږ د ده غوږ ته ورسیدو. چه غوږئې ونیولو وائي وریدلو چه ورونئي (محبد) له خپلې ښځې سره په زغرده سره سختې خبرې کوي او په یوه کوچني موضوع کښې هغې ته سرزنښت ورکوي.

داموضوع کومه اویه خبره نه وه. یوه معمولي خبره وه چه ښځه او میړه یه هغه کښې سره نښتي و. دا رازې لنډې جګړې هر کله دښځو او دمېړو په منځ کښې پیښېږي.

په رښتیا سره دارازې جګړې کټ مټ دهغې مالګې یا ترشې په منزله دي چه په کټو کښې ئې اچوي یائې د کوندرې په خواکښې ایږدي ترڅو چه ذائقې ته ئې تغیر ورکړي او اشتهائې زیاته کاندي.

ولې چه یو رازې ژوندون اګر که په هوسائۍ او عاشقۍ سره هم تېرېږي سړی ژوبله وي. صاف او شفاف آسمان اګر که ښه ښکاري، مګر که ډېر وخت همغسې پاتې شي، دښېګڼان سبب ګرځي. دښځو اودمېړونو په ژوندون کښې مختصرې جګړې داسې دي لکه په آسمان کښې وریځ چه کله کله د آسمان او لمر او دستوریو مخ پټوي، او وروسته له هغه ځنې دلمر او سپوږمۍ او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلا ندی شعلی په تاك شنه او ر و ښا نه آ سما ن کښی ډيری ښی ښکاريزی ، او زړه ونوته سرور او ستر گوته نوربښی ، همدا رازی دوستی او محبت هم وروسته له کمکی جگړ و څخه لاتو دیزی او زیات خوږیزی .
خیر له دی برخی څخه تیریږ و :

د (حمید) تر ډیر و ورځو پوری غوږ و نه بریدل او د دوی طبیعتو او خو یو ته به متوجه وه گر دخپل ورور او ورینداری په منځ کښی ئی پرته له مینی او محبت او خوږ و ویناؤ څخه بل هیڅ شی نه آوریده. مگر دا ا ... ځلی دی چه ددوی په منځ کښی جگړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته در گرده ... ری .

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنښت و او ریده چه پله پسی دده ور ور ځغی ته ور کو لو . نو یو عجیب ا حسا س او ز ړ ه خو ږ ی دد ته د (حبیبی) په نسبت سرد پیدا شو .

یو ناځایه به دده په زړه کښی دا خبره تیره شوه چه له خپله کوره و تلی زرتر زره دی جگړی ته خاتمه ور کړی . . . نو له خپله ځایه پاڅیدلو . . . . بیا بیرته پخپل ځای کیناستلو . . . او فکرئی کولو . . .

پخوا مو و ویل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم او تکریم کاوه او دده په زړه کښی ډ یر خوږ وه . نو اوس به و گورو چه په د ی شیبه کښی د ی د خپلی خو نی په گوښه کښی یوازی ناست دی په څه فکر و کښی ډوب تللی دی ؟ ! . . .

دده دزړه په منځ کښی یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و .

ښائی چه پخپله دی به هم له دی احساسه تراوسه پوری خبر نه و . ا و که کله کله به ئی دهغی نښی هم پخپل وجود کښی لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهو لو ا و د هغی په مخ کښی به ئی پرده ا چوله .

داپه احساس څه شی و ؟

دی په دی باندی نه پوهیدو ! یا ئی نه غوښته چه ور باندی و پوهیږی ! یا ئی نشو ای کولای چه پری و پوهیږی !.

دا مهم او په احساس چه مونږ هم تر اوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبر نه یو دعشق او د اضطراب څخه یو مخلوطه وه .

دعشق او د اضطراب په معنی باندی پدی ځای کښی و نه پوهیدو ؟

عشق دخپل دهغه مشر ورور په نسبت چه پده باندی ئی دیر حقوق نه لرلو او دده په حق کښی دیوه مهربان پلار په ځای و او دده دژوندون گرد لوازم او ضروریات ئی برابر ولو .

او یو داسی ورور ئی و چه له خپلی گیتی سره ئی دده د سعادت، او د هوسائی گرد لوازم مهیا کړی و نو څرنگه به ونه ئی چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق ، او مینه نه لری ؟ . . .

دا برخه تر یو حده پوری دیره ښه ښکاره ، او روښانه شوه . نو د اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره تکی همدادی چه تر اوسه نه (حمید) ته څرگند شوی دی ، او نه مونږ ور باندی پوهیږو ! . . .

(حمید) له څو ورځی پخوا په دی موضوع کښی خبر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نوری احساس هم لری .

په اوله ورځ کښی چه دی خبری ته ئی فهم وشو، نو په ځان ور یږدیده، او دیر زیات پریشان شو.

دوهمه ورځ کښی ئی د خورا ځیگان، او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه خوا ځنځیر کړلو ، او د خونی په یوه گوښه کښی کیناستلو ، او دیر زیات ئی و ژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او د واده سره ئی مخامخ شول نو (حمید)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلاسه پاشېدلې په قهر، او کنګلو سړو ګلو ځله له خپله ځوره واېستله، او وروګې بیا خپل ځان پسې محتخیر کړلو .

څلورمه ورځ ګېډې له کوره ووت ، او ترتیر ماښام پورې بیرته خپل ځای ته را نه غی .

پنځمه ورځ د سرددردي په بهانه په خپل چپرکټ پاڼدی وغزېدلو ، او په پرستن کښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواښخه نه اړی کېدله، او تل به ئې د مرض دکیفیت پوښتنه‌تری کوله ، او راز راز دواوې به ئې ورته را وړلې، اوده به خو نه کښې به ئې په زور ور تویولې .

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښې داخبره ټینګه شوه چه د ئې پخپل ځان با ندې غالب شوې دی ، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښې ده ، مګر لږ څه شېه ور و سته بیا پرېشانې غالبه ور باندې وکړله .

په دغه ورځ بیادده دوروره، او دورېنداری‌په‌منځ کښې څه جګړه پېښه شوه ، نو دی چه‌ددی بکړی په وخت کښې دخپلی خونې په کنج کښې ناست و په پوژور فکر کښې پرېوتلی ، او وروسته له‌ځه ئې رغوښتلو چه‌د باندی ووزی دخپل ورور په مقابل کښې د(حبیبی)طرفداری ، اوحمایت وکوی، په دی خیال کښې ئې پوخو پلونه هم‌دوره په‌اوری واخیستل ، مګر و جو د ئې نا څا په وریښ دېده ، او د رېږدېدلوپه واسطه وچ کلك پخپل ځای کښې پاتې شو .

دده په زړه کښې داخبره تېره شوه چه هر کله دده‌دوروور (حبیبی) غوندی پوی‌ښځګلی او پېمځی ښځی سره هره ورځ جنګ وی ، نو دی ښه سړی نه دی ، په همدی واسطه دده په زړه کښې د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو .

دابد ، اوشوم احساس لمړی ځلی دی چه د(حمید) په زړه کښې دخپل وروور په‌نسبت وګرزېدو مګر دخوښی ځای دی چه دابد احساس زر دهغه له زړه‌څخه ووت ، او ښالی چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې باتې وی . مګر هغه اثر دومره لږ ، او ناچیزه و چه له هغه ځنې هیڅ ویره او اندېښنه نه کیده .

بهر تقدیر سره د (حمید) بیا خیال وکړلو چه بایده دی له کوره ووځی که د (حبیبې) مرسته و نه کوی نو د خپل ورور مرسته خو به وکړی .

چه څو ګړی دا خیال دده په زړه کښې تیر شو ، زړه ئې په غر ځنګ شو ، او په ټول بدن کښې ئې دګوزڼ وهلی په شانې ویرېزدل پیدا شو ، لنډه دا چه (حمید) له ډیر فکر وهلو ، او دریدلو څخه آخر په تنګ شو ، او له کوره ووت مګر دده له وتلو سره جفت جګړه هم پای ته رسیدلې وه .

دده ورور له کوره بهر و وت ، او (حبیبه) له ژړا څخه خوځ ځوځ دده په خونه کښې ننو ته .

هغه (حبیبه) چه چپ له دغې ورځې څخه بهره وزخ د (حمید) په خونه کښې په خندا ، او اکاړ و سره ننوتله ، او هیڅ کله به ددی وچولی تریو ، او خوله به ګی پته نه وه نن اول ځلی دی چه په ژړا سره ننوتله ، او دده دو رور له لاسه ئې پټی کولی ، او اوښکی به ئې له سترګو څخه تو یولی .

(حمید) چه دا وضعیت ته وکتلو ۸ ځایه ځکه ، او آسمان وربانده و څر خیدلو ، او بې اختیاره له خپل ځای څخه پا څیدلی ، ددې په دلاسا کولو بانډی ئې پیل وکړلو ، او سرګی چه دده د چیرکتې په باز و باندی ایښی و پورته کړ او .

په عین همدی وخت کښې دده په وجود کښې یو سخت ریږدل ، او ارتعاش پیدا شو ، او یوی مرموزی قوی به دی د (حبیبې) په لوری کش کاوه .

همغه قوه چه له ډیری مودی څخه دده دروح په تپه تیاره کښې پټه وه چه اوس ناڅاپه څرګنده شوی ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورئی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خپل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سر څخه گرزول . لکه چه پوسور انکار دده په زړه کښې بل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خپل سرئی شکته کړی په ریبږد بدااو اضطراب سره ئی مخی کړاه .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه اورعشه دده په اندامو کښې اوپدلی وه .

په همغه حال کښې ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خپل ځان له دی څخه په همه خوا کش کړلواوحال داو چه دا نه ده پوهیدلی . ځکه چه دهغی په وجود کښې هم د (حمید) له لاس وروړلو څخه همداسی یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښې له خپل ځایه هغې خواته غورزیدلی و .

دوادره هك پك اوحیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا یه دوه قدمه لری فاصله کښې ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا او حیرانتیا تر ډیره وخته پوری و زندیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خپل ځایه پاڅیده او دوړه به لوری روانه شوله . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزیده و اوهیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو دده د ژړا غږ به ئی هرو مرو آوریده .

دانو ولی ژړل؟ او علت ئی څه شی و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وومَ ټوك

دشپې له نخې (مجید) له نورو شپو څخه په وخت کور ته ورسیدو . او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت (حبیبه) په خپله خونه کښې په یوه کار باندې بخته وه . د وی دواړو ورونو ترډیره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجید) دهغې جګړې په نسبت ډیر خپه ، او پښیمانه و .

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبیبه) د خونې خواته ور غلل ، ورتږلي و . دژړا غږئې دخونې له منځه آوریدو .

همدا چه (حبیبه) دخپل دمیړه اولیوره په ور تګ باندې وپو هیدله ، په تلوار سر دئې دروازه پرانیتله ، اوښکې ئې له خپلو سترګو څخه پاکې کړې ، او خپل اضطراب ، اوپریشانی ئې هم په خو شحالي سره بدله کړه ، او د(مجید) تر څنګه داسې کښیناستله لکه چه هیڅ یوشی ددوی په منځ کښې نه وی پیښ شوی .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دې کچنۍ کورنې په ګډه سره ډوډی وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، او لمونځ ئې اداکړلو ، او ښې ښې خبرې ، او مجلسونه ئې سره وکول . مګر دتیارې یو پټ عامل ددوی په منځ کښې داښې ورځې ، اوشپې ترتهدید لاندې نیولې وې .

اصلي خبره موپرېښوده ، او په بله خوالاړو :

وه ولیکل چه (مجید) په خپل هغه کار چه (حبیبه) غوندې یوې ښکلې تابعداری باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و ، سخت پښیمانه و ، او له همدې جهته ئې (حبیبه) ته ډیره دلاسا ئې ورکړله ، اوعذرئې ورځنې وغوښتلو نو نه دې سببه (حبیبه) هم له زړه دده سره پخلا شوه ، او(مجید) ددې خپلې بدخوئي دجبران دپاره یوه جوړه ډیراعلی بوټان (حبیبه)ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په گران قیمت سره واخیستلو، چه دهغو بوټانو له پېښوکولو څخه وروسته (حبیبه) په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه ګڼه هیڅ ګلی نه وزېږلی، او هیڅکله نه وه خپه شوې اوس راشه چه وګورو چه په دې ورځو کښې په (حمید) باندې څه تیریږي ؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راهیسې یو نوی شی په خیال وجود کښې لیده، او یو بل ژور احساس ددده په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دی دهغه له نوم څخه خبر نه و.

فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) دنژدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ داوریدلو په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلو ځنې، بې اندازې نشاط، او محظوظیت، او خوشحالي ورته پیښیږي، او لدې شیانو ځنې ددده په زړه کښې غورځنګ، او په روح کښې ئې دا لوتلو علامې پیدا کیږي.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شی په خیال وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهید و چه څه وکړي ؟ نوچوپ په و.

ورو ورو دا سکوت، او چوپتیا ئې په حیرت، او حیرانتیا باندې بدله شوه.

وروسته له هغه په دېرې ورځې د خپلې خونې په یوه کنج کښې ګوښې ناست و، او ترې ترې به ئې یو لوري، او بل لوري ته کتل.

په دوهمښیو ورځو کښې به (حمید) له دې خپل حالت ځنې په تعجب کښې وه، او ترا به ئې ورځنې خوړله. ولې په تدریج سره ئې داترا خوړل، او تعجب هم ورک شو، او هر چیري به لکه یو بت غوندې وچ کلک ناست، او تیته تیته به ئې یو خوا ته کتل.

لنډه داچه په دې روحي بحران باندې یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، دده د روحي بحران دوره تمامه شوه، او هغه پټ اورچه په ده کښې شعله ئې او جته شوې وه دمېده زیاتیدو، او تودښت ئې ساعت په ساعت ډیر یدو.

نو اوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی، او په یوی داسی اوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه «پاڅئی تری ورك دی» او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی یوځای کښی ولاړ دی چه «دی خوا ته ئی گړنګ او هغی خوا ته ئی پرانګ دی». که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی بر سیره په دی چه د دنیا شرمندگی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته پیښیدونکی دی گویا دی له خپل مهربان، او ښاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی، او که دی فکر، او تصور پسی بالکل ونه گرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غشی لگیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی گوتی کار دی، او دهغه پرهار علاج فقط د (حبیبه) وصال دی، او بس.

کوم وخت بهچه (حمید) د خپل ورور دشفقت، او دمرحمت، اود پالنی، او دمهربانی مراتب پخپل زړه ښی گرزول، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به ور باندی گرده تاویده، او خرخیده، او وینتان به ئی زیگه شول او جگ جگ به دریدل، او مصمم کیده به چه بایده دی داچتی فکر، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی.

او هر خله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت، او حسن، او کرشمی، او دهغی عشق، او محبت په تصور کښی ورتلو، نو لیده به ئی چه له دی لحنی هم رغیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غتی غتی اوښکی به ئی له سترگو څخه بهیدلی، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلا دی را باندی اورولی، او څه سخت تندر دی را باندی غرزولی دی.

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ، او خاطر سره یا زما زړه د (حبیبه) له عشق، او مینی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شخه خلاص کړی، یازما ساه‌را شخه واخلی، او به‌شرموی مه شرموی، او دبناغلی (مجید خان) په مقابل کښی می خیانت کاره، او متجاوز مه گرزوی .

سره له دا-ی راز نارو او-ورو د (حبیبه) محبت، اوعشق دد باندی لاز یاتیده، ازدهغی دمینی لمبه دده په گرد وجود کښی بلیده ، اوتل به ئی ستر گی دوره په لو ری ختلی وی چه دیوی حوا ، اوبلی خوا تیریده و په‌وخت کښی ئی تل وینی، اوغوږ به به‌ئی ددی دغبز داوریدو دپاره نیولی و ، او خیلی سوکمی به ئی رانکودلی چه ممکنه ده دهغی خوشبوئی ئی تر-و گمو شی ، او ډیر خلی به دی په (حبیبه) پسی همغسی زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دد پسی تله او راتله، او خواد مخواد به‌ئی کومه موضوع پیدا کړی هغی سره به ئی خبری او توفی کولی .

او په عین هغه حال کښی چه ده حرکات به له حبرو ، او کلوخه متجاوز کیدوته نږدی کیدل ، زر تر زره به‌ئی د(مجید) خبره په مخ کښی د ... او له لاس و پړ او ختلی به لری کیدل او د ورور ولی وضیفی به دهان په ژبه ورته ویل ... ی (حمید) داچتی خیالونه چه دد اوعقبی دخرابوی، او تاز ما خوا خوږی ورور پمخ کښی شرموی ، له سر شخه و باسه ! ز ما دورور په نسبت. چه تاسره می ډیری نبی گټنی کړیدی ، تل امین، او وفادار او سه .

که رښتیا اوری ! (حمید) هم همداسی غوښته، اوهمدا به ئی تل په زړه کښی و. مګر خوارځه وکړی ،چه دده دزړه اختیار ددد په لاس کښی نه‌وه. دده‌عنان، او واک دبل چا په لاس کښی و او بلا اراده په دا خطر ناکه کنده کښی (چه پای ئی معلوم نه‌وه) لویده .

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریږی ، او په دا بی سر او سا مان چول او بیابان کښی نه ځی ، مګر بل یو لوی قوه چه د عشق ئی بولی دی به ئی د شاله لوری تیل واهه ، چه هله! زر که لاړشه! در یږه مه !

۳۳

اتم ټوک

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه. هغې هم له دې غم ځانګړې عاطفې ځني (چه د «عشق» په نامه سره یادېږي) څه برخه لرله، مګر ذاتي عفت، او فطري عصمت، او دمېړه امانت، او دمېرمنې توب وفاداري، ددې په مخ کښې یو لوی دېوال او ډېنګ سد په شان ولاړ و، او د خپل زړه خبرې ئې نشوې ښکاره کولای. نو پخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئې ایستلو، او په خوله به ئې هیڅ نه ویلو مګر داد پښتو د لنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې ګرځولو.

پټ مین یم پټ به ژاړم

پټې به اوښکې ګریوانه ته تویومه

د (حمید) خوني ته به اوس ډېره نږ ورتله، مګر تل به ئې خپلې ځانګې څخه، د ده خوني ته کتل، او دده ګرد حرکات او سکنات به ئې لکه یو ماهر عکاس د غور په سترګو سره لیدل، او دهغو عکس ئې پخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښې له هغو ځني استفاده وکوي.

د (حبیبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مګر کار به ئې له لاسه نه ویوره. غوښتل به ئې چه له خپلې خوني ځني بهرته لاړه شي، مګر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه پاڅېږي.

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لویدلې وه، له یوه لوري «عشق» او له بل لوري «وظیفه» ددې په زړه کښې سره په جنګ و، او هریو به خپل قوت او قدرت ښندلو ترڅو چه بري مونده کاندې او (حبیبه) هغې خواته ورکش کړي. داخواره کې په دې منځ ښې سرګردانه او حیرانه پاتې وه، او هیڅ نه پوهېده چه خپل لیوني زړګی سره څه وکړي؟.

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و، نو (حبیبه) به دانګړ اوئې دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگې نیولې منتظره به ناسته وه ، چه (حمید) به څه وخت بیرته راځي. همدا چه (حمید)
په ننووت (حبیبه) به دغه له مخ ځنې تښتیدلې په کوټ کښې به پټیده او هلته به ئې سر په دواړو
لاسو کښې نیولی زار زار به ئې ژړلی .

دشپې له خوا به چه دوی گرد دډوډۍ او چای لپاره سره ټولیدل (حبیبه) به په ډیر مشکل
سره خپل ځان اداره کاوه ، او تر خپل واك لاندې به ئې ساته او په هره وسیله سره چه کیده
ځان به ئې آرام ښکاراوه . د(حمید) حال هم دگډولون په وخت کښې کټ مټ د(حبیبه) په شان و.

(مجید) له یوی میاشتې څخه په دیخوا تل گوري چه دښځې رنگ ئې ورځ په ورځ تغیر مومي
او مخ ئې تك زیړ او ښتی دی او همداسې ئې د ورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږي
مگر په سر باندې ئې نه پوهیدلو چه (حمید) باندې څه شویدي ؟ چه ورځ په ورځ ډنگریږي
او ضعف او نقاهت ئې آخري درجې ته رسیدلی دی ؟ او همداسې حیران و ؟ چه(حبیبه)
ولې غمجنه ښکاري ؟ او دمخ گل ئې مړاوی بریښي ؟ او تل ئې دځوانی په بهار کښې دخزان اثر
ښکاریږي ؟ . .

په رښتیا سره دالکه لمرغوندې ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دې ورستنیو څو
هفتو کښې ډیره غمجنه او پریشانه ده او هم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږي .

(مجید) چه خپل ورور سره ډیره مینه لرله او هم ئې ښځه ورباندې ډیره گرانه وه د دې
حال او تغیراتو له لیدلو ځنې ډیر حیران او پریشان و . دده په خیال کښې داسې راتله چه د (حمید)
د پریشانۍ سبب خو به همدا وي چه امتحان ئې نژدې دی ، او دی دغه له نتیجې څخه ویریږي .
مگر د (حبیبه) دخپگان په علت باندې هیڅ نه پوهیده ، او په تعجب کښې پروت و ، او هر څومره ئې چه
په دې موضوع کښې فکر واهه په درك باندې ئې نه پوهیده - د څو ورځو له فکرو هلو ځنې
وروسته دائې په چرت کښې راغله چه ښائي (حبیبه) به د کور له ډیرو کیناستلو څخه په تنگ
شوې وي ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) په ماغزوکښې قوت ونیولو ولې چه بل هیڅ یودلیل د(حبیبه) دپریشانی لپاره دده په زړه کښې نه ورتلو اوپه عین حال کښې دی خبری ته ئې ډیره تلوسه وه چه هر و مرو شائی د (حبیبه) د دی درد تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدګمانی طوفان دچاروح پخپلو منګولو کښې ونیسی . له هر لوری پریشانه فکرونه په هغه باندی یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسپك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچتی فکر و په سبب سره ، له روحی پریشانی څخنی خلاصی پیداکاندی ، نوله دی جهته پوهانو ویلی دی چه انسانی روح ته هیڅ یوآفت له تردید اوشك څخه زیات ضرر رسوونکی نه دی ، او ښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید څخنی ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښې دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئې داخبره په زړه کښېناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه ، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښې شو .

له یوی خوا د(حبیبی) کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تر بیګاپوری وزګاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه پواخی پی له کوم محرم څخه پرینږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښې داخبره هم ټینګه شوی چه (حمید) به هم دامتحان له لاره څخنی خبه وی ؟ اوشپه او ورځ ئې د خپلو سبقو په تکرارولو اوګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیری مطالعی اودزیار ویستلو په سبب و رپښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم ګرزیدا اوتفریح په کار ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی خبره باندی خبر نه و ، او نه یوهیدو چه ګشر ورور ئی (حمید) له ډیرو ورځو راهیسی له لیکلو ، اولوستلو ، اوسبق ویلو څخه بیزار شوی دی ، او داضعف ، اوناتوانی اوپریشانی له بل لوری ورته پیښه شوی ده .

خیر ! (مجید) داسی یوقصد ، او اراده وکوله چه له دی نه وروسته به دصباڅی اویګانی له مخی (حبیبه) دده له کچنی ورور (حمید) سره ژر څه بهرته دروځی ، او وروسته له لنډه ګردش اوتفریحه به دواړه بیرته سره رادرومی .

ګویا (مجید) پخپل خیال کښی په یوه غیشی دوی ښکی ویشتلی یعنی غوښتل ئی چه په دی وسیلی سره له یوخوا (حبیبه) له پریشانی اوګوښی توبه څخه خلاصه کاندی ، اوله بل لوری ئی په زړه کښی خیال ورورته هم (چه په خپله سبقونو کښی له ډیرو زیارویستلو څخه ناکاره شوی دی) څه تفریح ، اوفهم غلطی ورکړی ، او دا کار دده په نظر ډیرښه ښکاریده .

یوه شپه په داسی حال کښی چه (حمید) پخپل کوټه کښی په ظاهر سره په مطالعه کښی مشغول و یعنی کتاب ئی پخپل مخ کښی پرانیستلی ، او ورته کتل ئی ، مګر فکر ئی لکه یو وحشی مرغه دکتاب له کوره یو څخه به تیښته ، او په یوبل عالم کښی الوتلو ، (مجید) وربانندی ننوتلی ورته وئی ویل :

زما جانه ! دومره زیاته مطالعه مه کوه ، چه روغتیاته دی ډیر نقصان لری ! وروسته له دی څخه لږ ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښی تللی بیا په خبرو شوی (حمید) ته ئی وویل : زما دسترګو توره ! پوه یا څه نن شپه دسینما سیل ته لاړ شه ، چه یاد دغلط شی ! »

اګر که (حمید) هیڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شی مګر دلږ څه فکر وهلو څخه په وروسته ، دخپل دورور له دی خبری څخه خوښ شو ، او په زړه کښی ئی داخبره تیره شوه ، چه دی مشغولتیاته می تراوسه پوری پام نه وه شوی ، ولی زه به تل پخواله دینه چه د (حبیبه) دمینی لمبی زما په وجود کښی نه وی بلی شوی ، دسبق په ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بخت وم ، او فقط څوځلې سینماته تللې یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښې سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ خه یام غلط شی .

نوزر پاڅیده ، او دریشی ئی واغو ستله ، او له خپلې خونې ځنې بهر شو . که گو رې چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، دانگړیه مخ کښې بهر وتلوته تیار دده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نژدی وچه بیهوش شوی په ځمکه وپرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیولو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غا ښونه په ئې یو په بل سره لگیدل ، او لینگیو کښې ئې دریښږدیدا اثرمعلومیده .

په عین همدی وخت کښې چه (حبیبه ـ او ـ حمید) دواړه په حویلی کښې سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وگر زاوه چه «زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی گنډی جملې په (حمید) باندی خوراعجیبه تأثیر و نه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنې په داسې یو حالت کښې واویدولکه چه داورعتې غټې سکرو ټې دده په سر او ځگر کښې اویدلې وی .

بیاځمکه ور باندی گر ده وڅرخیداه ، اوپه سرکښې ئی سخت دوران پیدا شو ، اوکه په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنکس ئی خوړلی ، او لویدلی به و .

نا څاپه دده پهزړه کښې داخبره تیره شوه چه بیا ئی زما وروور به زما له دی معاشقی ځنې خبر شوبوی ، او اوس ئی زما درسوائې لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، اوپه ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی وروور ته (لکه چه دی) هغسی رنگه څرگند کاندی ، او دخپلی دیگنا هی او ځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښې قسمونه وخوری ، او و لوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر پخوا الدی شخه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وداندی شوی له جیبه ئی یوشل ر وپگیز نوټ و یستلی ، اوده ته ئی ورکړاو،اویه یوه معمولی لهجه سره ئی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری شخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړئی لادده له عاشقی څخنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا ـ دده‌ورپیښه شوه ، اوهغه داوه چه که د ی او (حبیبه) په دی تیه تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما کښ یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را دروی مبادا چه له ده څخنی چپ له شریعت ، او انسانیت شخه کوم حرکت صا در شی،اوځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل‌چه دخپل وروړ په نسبت وفادار اوسی او دده حرف ته ترخو ئی چه عقل او فکر په سر کښ‌وی گوتی ورنه‌وډی ، مگرپخپل‌باغی زړګی باندی ئی چندانی داډینه نه لرله .

هو ! دی پو هیده چه انسانی رو ح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښ ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اود هوسو اوخواهشو په مقابل کښ کټ مټ د یوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښ دی .

اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی غرڅی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو څخنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزي ، ځکه چه پخیلځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهرنشی ، اودامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهربل کیننږ دی .

همداو هغه لاس ئی چه دنوټ دا خیستاو لپاره غز ولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل : نه ! « زه نه ځم! » .

(مجید) ورته وویل : « نوکالی دولی واغوستل ؟» .

اگرکه دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه ، هرکله چه (حمید) خیل لاس او پښی په دی ځای کښی ورك کړی و ، هرڅو مره ئی چه په خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل دنه تنگ لپاره کومه بهانه اوپلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای ، فقط دومره ئی په زړه کښی تیره شوه ، که په دی موضوع کښی څه زیاتی خبری وکړی ، نه چه داپټه خبره ئی ښکاره ، یائی وروور باندی بدگمان شی ناچاره ئی بیا لاس وروزدکړی نوټ ئی ورځنی واخیست اوله (حبیبه) سره یوځای له انگره ځنی ووت.

(مجید) د کوځی تر آخره پوری له دوی سره لاړ . اوهلته ئی په ورو چه (حبیبه) یوه نشوه خپل ورورته وویل : « په داسی یوه لاره تر سینماپوری لاړشی چه په هغی لاری کښی دخلقو بیراو بارکم وی ، اوتاسو په هوسائی سره لاړشی اوراشی اودتنگ په وخت کښی د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوارنه پوهیده چه هغه پخپل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی اوردبارودو تر خوا ولگولو !! اوړنده شوی تیشه ئی پخپله پښه ووهله !!!

څه به وکړی شی ددنیاقانون همداسی چلیږی ، اوسړی دداسی کارو په فلسفه باندی نه پوهیږی.

دخالقو عادت په دې باندې جاري دی چه له قضا او قدر څخه شکایت وکړي او د بدبختۍ او مصیبت په وخت کښې له فلکه پېغې ولري مګر په دې باندې نه پوهیږي چه تل د خطر او مه انسانان خپلو ځانو ته پخپلو لاس سره تاوه وي . او هره هغه بدبختي او مصیبت چه نن چا ته پیښیږي د هغه غفلت او بې پروائي نتیجه ګڼله شي چه پرون ئې کړې وه .

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازار و څخه تېریدل ، او په کولو لارو کښې په چو په چو پتیا سره روان وو ، او یوه هم له دوی څخه شو نه وی نه خو خبر هر کله چه له لوی بازار څخه چه هلته ډیر از دحام و تېریدل ، نو دواړه سره ږدي شول تر څو چه یو بل سره غلط نشي .

(حمید) د (حبیبه) په نږدې یکت سره پخپل وجود کښې د اسې یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوند څخه روغ شوی و .

د احساس چه مرکب و له عشق او اضطراب ، او له ویرې او تفکر څخه ، (حمید) ته ئې د مد او جزر ، یا قبض او بسط ، یا خوف او رجا غوندې یو حالت بښلی و .

(حبیبه) ته به ئې چه کتل د عشق لمبې به ور باندې بلېدلې .

د دنیا رسوائي او د آخرت د پوښتنې خیال به ئې چه کاوه ، و یرېده به ، خپل ورور ته به ئې چه فکر کاوه اضطراب به ئې زیاتېده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یه لږ یه‌دی بده مسئله کښې تحیر کیده . نو له حده زیاته اندېښنه او خوارا ډیره ویره به ورته پیښیده .

داګر د مختلفه احساساتو سره غونډه شوی، یه ده باندی یو عجیبه حالت طاری شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئې فرق نه کیده لو . لکه مست شویو او بیخودانو غوندی یه لاره تلو . خپل واك ئې یه لاس کښې نه و خو ځلی ئې له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړ لو یو ځلی نژدی و چه سخت یه ځکه باندی ولګیږی سر، یا ئې اورمیږ مات . شی بل ځلی ئې بیا یو سخت کنګس وخوړ لومګر آفرین دوی یه (حبیبه) باندی چه مېړانه ئې وکوله، اوز رګی له لاسه ونیو لو او ویر ی ئې نه یښو دلوچه ولو یږی ... اوکه چیری یه هغه سرك باندی چه ګرد یه ډبرو او یلنو یلنو تیږو باندی فرش شوی و، لو یدلی وی، مړ به و .

ددی حالت له کتلو څخه ګردو تلو نکو، دی مېړ نی ښځی ته تحسین او آفرین وو یلو او دی سړی سره تو لو کسانو همدردی کوله، او ویل به ئې چه خدای د دی ښځی ته خیر او برکت ورکړی چه داسړی ئې له مرګه ځنی خلاص کړ لو .

وروسته له دی څخه چه د (حبیبه) یاسته لاسونه دده یه وجود باندی ولګیدل، او هغه له نژدی څخه ددی یه بوی باندی متحسس شو، نو لږ څه یه خود شو، مګر دده یه ګردو اعضا، او یلو باندی داسی یوی برقی شرارې نفوذ، او جریان لرلو چه له خوشحالی او نشاطه ځنی روغ شوی وه، یه بله ژبه دده یه وجود کښې دارازی وضعیت پیدا شوی و لکه چه د نری وږمی له تیریدو څخه دیو لوی تالاب یه مخ کښې له او بو ځنی کمکی کمکی څپی پیدا کیږی .

اوس نو بیا د تېښتیدا قوه دده یه وجود کښې نه وه یاتی، او واك ئې بیاله لاسه وتلی و . ولی چه بیانی یخپل زړه کښې هغه دده یو له بله مختلف احساس لیدلو چه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

اومینې ، او وفاداري ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شیبه تیره نه وه ، چه بیاهغه د واړه احساسات
پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، او دهغه په وجود باندې بیاهغسې د مغلوبیت یوه منظره
ښکاره شوه ، او بیائې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیده چه دده په ماغزو باندې څه
تیندرولوېدو ، چه دې هیڅ نه پوهیږي ، چه څه وکړي ، او په کومه لار شي .

دې خوار په دې حالت کښې لکه هغه ناز که بوټه یانینګې وچ وا ښه ، چه د سختې تندې
سیلې د جریان په مقابل کښې پریوتلې وي ، واقع شوی و ، او بې واکه قد مونه یې آخیستل
او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی څنګ په څنګ تلو ، او د تلو ننګو په ډله کښې یې
ډیر لځلې له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دې څخه چه کله به ئې پښه ، او کله
به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، او شاپه ځینې شیانو باندې لګیدل
او خوږیدل به ، او بل لاس ئې کلک د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې
پرېښودو چه ولویږي ، نور په بل شي باندې هیڅ نه پوهیده .

(حمید) په دې وخت کښې په یو مرموز ، او مجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال
ئې ډیر زیات خراب شوی دی . د محاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او پوهنه ترې هیره
شوې ده . د ماضي ، او د حال ، او د مستقبل خبرې ټولې دده په ماغزو کښې سره غونډې شوې
دهغه په مخیله کښې ئې یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دې خوار دهغه په سر ، او بر باندې
هیڅ نه پوهیږي ، او ورد ، او لودن ترې ورك دی . فقط په دې تپه تیاره کښې ئې کله کله د خپلې
د مور (فاطمې) او د خپل ورور د (مجید) ، او د خپلې د محبوبې (حبیبه) څېره لیده له
او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښیدو چه په هغه باندې درنا یوه
پرده (لکه چه کله کله له سپوږمۍ څخه چا پېر د نور شپول لیده شي) اوېد لې وي .

(حمید) په داروحي شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف
باندې هیڅ نه پوهیدو ، تردې چه په دې باندې هم نه و خبر چه دی ولې نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا ډیر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کیږی ؟ اودی څرنګه له (حبیبه) سره ښنګ په ښنګ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سړك په اړ ته کښی چه هلته د خلقو بیړ و باړ لږ و، او رڼا ډیره لږه وه (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی، او په سد ئی کاندی، نو وروسته له یوه نیواو څخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان ییډ ار کړه چه چیری ونه لویږې، او کوم ځای د پیاخوږ نشی اوکه د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینماله سیل ځنی تیر شوی یو ته کورته لاړ شو » .

سبحان الله ! ددی خبری یوعجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یوهنه له خوبه ځنی ویښه شوله، او په ډیرو ستر ګو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر ښنګ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د وروور څېره هم د ده په مخ کښی ودریده، او زړ ئی بیا له حیا، او وفا، او دامانت له سببه سترګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره سترګی په سترګی نشی ولی چه (حمید) ډیر یو مسلمان، او باحیا، او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډنډ کښی د عشق او مینی له لاسه لویدلی و، نو ځکه چه لږ څه پخودکیده د خجالت، او د شرمندګی احساس ئی په وجودکښی له وراښکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنګ او شخړه سره اړ له . یعنی د (حبیبه) مینه، او د وروروړلی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستوونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهیږی، نو دلته یو تشبیه یا یو مثال راوړو، او هغه دادی چه دلته د مینی مجسمه، عبارت ده د (حبیبه) له وجود څخه، او د وظیفی مقصد، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی ګویا چه دادواړه کسان، دمیدم پر له پسی د ده په زړه کښی ښکار یدل، او بیا پټیدل .

د (مجید) څیره به دده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله، او خپل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول، او له ده څخه ئی د وفاداری او دامانت شعاری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبيبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجيب قدرت سره يې نور هر شې د ده له ياده ويستل.

او په دې وخت کښې به (حميد) دغه تږي په شان وه چه په سخته ګرمۍ کښې د يو خو رايخو اوبو د کاريز د وېالې په غاړه ولاړ وي، او غواړي چه له هغو اوبو ځنې لږ څه وڅکي او خپله تنده پرې ماته کړي. همدا چه اوبو ته لاس وړاندې کړي سمدلاسه يو سړى راشي او ورېږې نږدې چه اوبه وڅکي، يعنې په مجرد ددې چه (حميد) غوښته چه (حبيبه) ته ګوتې وروړاندې کړي، في الحال دده د ورور مخ ورپه يادېده.

بالآخره (حميد) مغلوب شه، او وظيفې د مينې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولى، او د ځلمي توب احساساتو ګردنورشيان له منځه ورك کړل.

(حميد) اوس په ډېرو بدو خيالو باندې مشغول دى، او لکه هغه کسان چه د تبې په حالت کښې پرته پرته وياړ کوي، دى هم په چټي چټي فکرو کښې پروت و، او هره ګړۍ به هر هر شى د ده په زړه کښې ګرزېدل، او دلاسه ئې نه وه پوره چه دا فضول خيالات له خپل ځانه لرې کړي.

په همدې خيالو او انديښنو کښې د وب د سينما دروازې ته ورسيدل، او (حميد) د (حبيبه) په ټومبل او اشاره سره بيا له خپل چرت ځنې وتلى او زر ئې د سينما د اولى درجې دوه ټکسونه آخستي او دواړه سره لاس په لاس د سينما په خونه ورننوتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ټوك

(حبیبه) موهیره کړه، راځی اوس وګورو چه هغه څه حال لری؟..

(حبیبه) هم د (حمید) په شانی په یو عجیبه کشمکش اخته وه.

مګر ښځی داسی یو خاصیت لری چه د خپلو احساساتو په پټولو کښی له نارینوؤ ځنی ډیری ښی دی، او په دی کار کښی یوه خاصه ملکه لری. د ښځی ضمیر د سمندر بی پایانه سیند غوندی دی چه ډیر طوفانونه، او موجونه پخپلو ژورو ځایو کښی ساتی او په مخ ئی هیڅ یو اثر هم نه ښکاریږی په میاشتو او کلونو کښی رنځ باسی او زحمت په ځان آخلی، مګر خپلی شونډی هم نه خوځوی. په راز رازتکلیفو او ربړو باندی اخته وی، ولی د دی له خولی ځنی یو آه هم نه وزی.

(حبیبه) هم عاشقه شوی وه. رنځ به ګی ویسته، زړه به ئی له غمو څخه ډك و، مګر به خوله به ګی هیڅ نه ویلی ځکه چه داهم وظیفه شناسه وه او له وفاداری او امانت داری ځنی ډکه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو لوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښی هماغه تو پیر وو چه د نغو
او ماریتو په احساساتو کښی تل لیده شی ، او موږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او تر اوسه
پوری پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه
تیاره تمکی باندی رڼاواوبزی ، او داتوره وریځ دبشر د ژوندون له مخی ځنی ورکه شی .
نو البته انسانان به یوقدم نورهم دسعادت او د نیکبختی په لوری دروسی .

اګر که یه ډومبنیو ورځو کښی دپرشانی نښی د (حبیبه) په څیره کښی لیدلی کیدلی ، مګر دانښی
به دوم‌ږه نری او ناڅیزه وی ، چه هیڅوك به دهغو په لید لو د هغی په هغه درد باندی
چه ددی په زړه کښی پروت و ، نه پوهیدل . او چې له دی څخه که به‌څوك د(حمید)حرکاتو ته
څیر کیده ، نیه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی .

هو! (حبیبا)هم د(حمید) په درد باندی اخته وه . اودهغه په شانی ئی غو ښتل چه په‌خپل
اسلامیت اوامانت او وفا باندی تینګه ولاړه وی .

نه ! اوس ددی خبری ځنی مخ آړوو ، اوسینماته ګوروچه هلته‌څه پیښیزی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده ، دعاشقی یوډیر ښائسته فلم وه ... یوه ګاډیوان یوه
ښائسته ښځه پخپلی ګاډی کښی کرا کړی وه اودسفر په منځ کښی ګاډیوا ن په دی ښځه باندی
عاشق شواوپه‌هغه هوټل کښی چه دوی دشپی له مخی ښکته شوی وو ، دآشنائی تارئی ور سره
و غزاوه ...

(حمید) ددی برخی په لیدلوسره بالکل بی واك شوی و ، او دده احساسات داسی
خوځیدلی و چه نږدی و هملته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښی ئی و نیسی لکه
چه په دی قصد سره له خپل ځایه هم وخوځیدلومګر په مجرد دپاڅیدلو دده فی الحاله څراغونه
بل شول اودی هم بیرته کیناستو .

د بلې پردې تر شروع کېدلو پورې ئې په ډېر دقت او په ځیر ځیر (حبیبه) ته کتل موږ نه پوهیږو چه په دې وخت کښې ئې څه خیال پلو و نه پخول، او په کومو کومو چرتو کښې ډوب تللی و فقط دومره پوهیدی شو چه دځوانۍ توب تر تأثیر لاندې بالکل راغلی او نور گردشیان ئې هېر کړی و....

په دوهمه پرده کښې دگاډیوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گاډیوان دهغې ښځې په چېرکټ پریوتلی د دوی دناستې او دملاستې منظره لیدونکو ته ښکاره شوه او وروسته له هغه ځنې بیا څراغونه بل شول.

ښاغلی! لوستونکی پخپله تصور کولای شی چه ددې مناظرو دلیدلو په وخت کښې به (حمید) په څه فکر کښې و، او د (حبیبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلمیان، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوی و، او اوس هم خنګ په خنګ سره ناست دی، او داسې پېښې ته هم گوري.

(حمید) بېچاره دشیطان په لاس کښې ولوېده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، او اوس دوظیفې دپېژندلو فکر ددهٔ په زړه کښې هیڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه ژر تر ژره دسینما له خونې څخه ووزي. مگر دومره بې سده شوی و چه دخوزیدو طاقت ئې نه درلود، نو لاعلاجه همغسې ناست پاتې شو. بیا څراغونه مړه شول، او دسینما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق او عاشقۍ بدې قصې، او خرابې پېښې څرگندې شولې، او دگاډیوان دهغې بدبختۍ، او تباهۍ مناظر ونبودل شول چه هغه ته دشهوت پرستۍ، او عاشقۍ له لاسه وررپېښې شوې و.

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلك ئې په یخنۍ، او واورو کښې مړ شو، دی پخپله دربه در خاورې په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چېرته لاړ.

(حمید) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هیڅ فکر هم نه و، او هیڅ پوی ته ئې پام نشو، او که ددې قصې آخر ته ئې فکر شوی وی، نو البته دده دعشق تود والی به لږ یده، او ددې هولناکه هنگامې په لیدلو سره به ئې سترگې غړیدلې وې مگر هیهات او افسوس!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو، او ګرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه ووتل. خلق ډله ډله هر لوری ته تلل، او دهر چا تلیو ارو چه ژر کورته ورسیږی مګر دوی دواړه و ځکه ګټ یخیلو ځایو کښی ولاړ وو. مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښی وو؟ او کومه اراده ئی درلوده؟

لکه چه (حمید) دخپلو عواطفو په مقابل کښی مغلوب شوی وی، او غوښتل ئی چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی. مګر خجالت باسی. که ربښتیا وویل شی هم ئی خجالت وباسه او هم ویریده.

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښی دمینی په درد بانډی اخته ده، او دده د عشق سکروټی دهغی په زړه کښی هم لویدلی دی. دویری سبب ئی داوه که څه وواثی، وروروبه ئی دده په حال باندی خبریږی، او پټ راز ئی ښکاریږی، او په شرمو باندی شرمیږی، او ددی خبرئی له تصور څخه په ځان ریږ دیده.

له بل لوری ئی غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښی خپل ځان پوا وی، او با فضیلته سړی غوندی ښکاره کاندی. نو ددی جهاتو په سبب ئی نشوی کولی چه د خپل زړه پټه خبره ښکاره کړی، او بر سیره په هغه زړه ئی نه غوښته چه دخپل دورورپه نسبت سره خیانت وکړی، او له ګرد و څخه بدتره داخبره وه چه که دی د خپل عشق، او دمینی اظهار وکړی، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تشکیل هم لاس نه ورکوی، او بیا به ددی دعشق په لمبو کښی لاز یات سوزی.

لنډه داچه (حمید) به همه حال کښی چه درنځوراتو په شان خفګیده، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره خفګ په خفګ دکور په لوری روان شه.

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښی ناست و. سم دتیرو شپو له عادت سره نن شپه هم دهغوی ډودی په ګډه سره وخوړ له شوه، او چای وڅکل شو. وروسته له هغه څخنی (حمید) خپلی خونی ته روان شو، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسی بد حال درلود لکه چه په خوب کښی دکابوس عارضه ورپیښه شوی وی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه‌د (حمید) چیغی پورته شوی ، ناری سوری به ئی وهٔلی (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده سمدلاسه د خپل خوب له ځایه پاځیدلی د (حمید) خونی ته ننووت او پښتنه‌ئی ورځنی وکوله چه « هلکه‌ولی ژاړی ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږ دغځیدلی اوژړل ئی .

(مجید) چه‌تراوسه پوری خپل ورور په‌داسی یوحالت کښی نه‌و لیدلی ، له‌دی وضعیت څخه ډیر خفه، اومتعجب شو ، او راز راز پښتنی ئی له (حمید) ځنی وکولی (حمید) دگردو سوالو په‌ځواب کښی ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په‌ځان ناروغ یم چټی خوبونه وینم » . نوهر کله‌چه (مجید) ورباندی ډیراصرار وکولونو دائحواب‌ئی ورته‌وو یلو :

« مورمی په خوب کښی ولیده ، اودهمدی لیاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښی کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دی وخت کښی (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل ورور په‌فکر کښی ډوب تللی و ددی ژړاته‌ئی پام ونشو ، او که ددی په ژړا باندی هم‌پوهیدلی وی . نوهر و مرو به له دی یټ روحی ارتباط ځنی څه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیاسره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلی درد باندی پوهید لی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئی ځان ته غوره کړی و . مگر سړی څه ووا ئی :

د جهان حادثات پخپل تگ کښی ډیر چابك او گرځندی مشغول دی

اودده اودنورو کسانوله خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښی کټ مټ‌داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښې ئې باد هری خوا ته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په ښکاره سره آرام و ... مګر دننه په زړګی کښې ئې اندېښنه ډیره زیاته شوی وه .

غم او اندیښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب او شدت په وخت کښې غمجن سړی په ښکاره سره دیو آرام او عاجز او چوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ! دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښې غیر له صبر او طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئې ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، اودی دخپل دزړه په خبره خپلی محبوبی (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا څخه خبره ده چه دهغی دمینی غښتی ډیرپه ښه شانی دده دځګر په ننبه لګیدلی دی .

د ښځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانی دنارینؤ دروح په تیاره کښې خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی پوهیږی ، مګر د ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د پټی مینی او عواطفو څخه خبریدل په ، کلو کلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې صورت سره ډېر وخت تېرشو ... دامتحان ورځې په سر ورسېدلې . (حمید) اېروچه دورځې له مخې له خیال کوره بهرته ووزي . اوددې ورځې توب په وخت کښې (حبیبه)ته ممکنه وه، چه دخپلې خونې یو کنج کښې مخ په دیوال کښېنې ، او له خیال ځان سره ګړېدلې ، او له خپلوستر ګوڅخه اوښکې توئې کړي .

د (حبیبه) لهدې احساساتو اوعواطفو څخه (چه پدې ورځو کښې ئې لرې ، او دخپل دزړه دمینې په پټه لمبه کښې سوزي ، اومحبت دغم په کړانو کښې و ریتېنږي او تلیږي) ممکنه نه ده دموږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه ولیکلی شي ولې چه دمینې احساسات اوعواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکاره ولو ، او په هغو د پوهېدلو توان نه لري .

دموسیقي په یوې سندرې-دساز او سرود په یوه مجلس- دیوې نقشې په ښا ښت- دیوشعر په لطافت- دیوې منظرې په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندې پوهېدل آسان دي ، مګر دیوې ښځې دزړه په اصلي مطلب باندې پوره پو هېدل ، له دغو ګردو څخه خورا سخت او ګران کاردی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوك

نا څاپه (مجيد) ته يوسفر ور پيښ شو اګر که د(حبيبه) او د(حميد) لري والی په ده باندی ډير سخت تيريده ، مګر سره له دی دده تنګ ديورسمی حکم په سبب سره ضروری و . ولی بيا هم خوشحال وچه دی په کور کښی لکه (حميد) غوندی يو سر پرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښی ، به هغه له (حبيبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او پدی واسطه به د کورله لوری پوره ډاډينه لری .

هغه دخپل د سفر لوازم تيار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وځوځيده (حميد) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بيولی . هلته ئی تر ډيره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی او له او له تر آخره پوری ئی په خوځوځلی د (حبيبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو . (حميد) هم ده ته وعده او ډاډينه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زيات کوشش وکړم ترڅو چه (حبيبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغی باندی څه تأثير ونکړی) .

د دنيا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عين حال کښی ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښی نه پوهيږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجيد) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هغداوه چه « روکيه ! په حبيبه باندی دبايد ډير پام وی ، حميده ! » . (حميد) هم د ده په ځواب کښی په ډاډينه ښوونکی لهجه سره وويل : « ددی له لوری خفه پوره خاطر جمع اوسه مجيد لالا » .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وخت چه موټر راغی شو (حمید) تر ډیره وخته پوری هلته ولاړو، او په موټر پسی او دغه دوړو ته ئی کتل، هر کله چه دغه موټر گردی علامی او نښی د ده له ستر گو څخه پناه شولی، نو دی هم په ډیره هوسائی او متانت سره له موټر خانی څخه وخوځید و. دی چیر ته ځی؟ معلوم نه دی! په څه فکر و کښی ډوب تللی دی؟ خدای زده!...

نن له کبیځه تر بیگا پوری (حبیبه) په کور کښی یو ازی وه، ډیر وخت اه شپی ځنی تیر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلی خونی ته ننووت، ډوډی ئی نه وه خوړلی، همغسی وږی پخپل چپر کټ باندی پر یووت.

بیمه شپه وه چه دپښو څپه هار ئی تر غوږه شو. ستر گی ئی چه وغړ ولی کتل ئی چه ډیوه بلیږی، او دده په میز باندی کوندری غوړیدلی، او ډوډی ور باندی پرته ده مگر هیڅوك هلته نه ښکاریده.

اول کښی (حبیبه) داسی انتظار لر او چه (حمید) به د نهاری دپاره نن شپه هم لکه نور کله زما کور ته راځی، نو هر کله ئی ولیده چه دغه برابر پخپله خونه کښی ننووت، نو دی هم زغرد و شو کولی چه دغه ته غیږ ور کړی. خوځلی د ده د دروازی تر شا راغله، او بیرته ستنه شو ه.

(حبیبه) خوا ره ویریده، او پوهیده چه د (حمید) په زړه کښی څه څه شیان تیر یږی، او بیم ئی خوړلو چه ناڅاپه دغه د عشق مخزن، او دمینی ذخیره زما د یو ازی لپاره او په سبب لکه با روت غو ندی اور وانخلی، او هغه تر خپل نفوذ لا ندی رانه وړی.

له بل لوری پو هیده چه (حمید) ډوډی هم نه ده خوړلی. که ئی ناری وربسی وهلی له ده څخه ویریده. او که ئی پر یښوده چه همغسی نهار څملی دا هم ورته ډیره بده، ښکار یده.

(حبیبه) په همدی تشویش، او اندیښنه کښی تر نیمی شپی پوری بخته وه. آخر ته ئی دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ تر ده ، او تیاره کړي او ورځ وړې هلنه ګی ورته پرېږدي او ډوډۍ ئې په پطنوس کښې اخیستې ورو ورو ورغلی دده دخونې دوره ترشاو درېده ، او غوږ ئې کېښود ، هېڅ یو غږئې وانه ورېده ، نوځې ورو ور پرا نیستای وګی لید او چه (حمید) پخپل چپرکټ باندې غزېدلی دی . بو دا هم سوکه سوکه ورغلی ، ډوډۍ ئې په مېز باندې کېښوده او خراغ ئې ولګولو ، او وروسته له هغه ځنې هوسې چه راغلی وه ، بیرته ووتله ، او د بېرته تګ په وخت کښې (حمید) ددې دپښو شرپهاری اورېدلی ، له خوبه ویښ شو ، او ډوډۍ ئې په مېز باندې ولیدله .

(حمید) له خپل ځایه پاڅېدو ، او لاسونه ئې ووینځل ، بسم الله ئې و یلی په ډوډۍ باندې کېناستو ، مګر اشتهائي بنده وه ، او هېڅ شی تنه ئې زړه نه کېده ، او یو سخت درنښت ئې پخپلو ماغزو کښې لیدلو . لکه چه دخونې دچت تر ل لنګر دده په سر باندې آ چولی شوی وی یو درې غز لکه دغومسې بنګهار دده په غوږو کښې راتی ، او له هغه سره ئې یو درد ناك احساس پخپل زړه کښې پیدا کولو .

از شبه د ډوډۍ په مېز باندې قرار کېناست ، او وروسته ئې قاشغ ، او پنځه وا خیستل او غوښته ئې چه په خوراك شروع وکوي یو ناڅاپی ئې دا فکر په ماغزو کښې ولوېدو ، چه دا ډوډۍ (حبیبه) پخه کړې ده ، او دا او خې دلته (حبیبه) ایښې دی ، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی په مجرد ددې خیال لا تر ګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېدو ، او له خونې ځنې بهر شو په کفش کن کښې از شبه ودرېده و په خیال کښې ئې ورتللو چه دشپې په تیاره کښې دده چپ چاپېر له وهمی اشباحو ځنې ډك دی څو دقیقې ئې دګور په حویلی کښې دې خوا او هغې خوا تګ اورا تګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) دخونې شاته ورتلو ، هلته به لږ څه درېده ، او وروسته له هغه به ئې لیدل چه یو غیبی لاس و تلی ، دی ته ل دهې په دې ځایه دروه ا ولې درېدلی ئې ؟ دا کار څو ځلې پر له پسې په عمل راغی .

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرزېدا راغی ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو زړه ئې په غړ ځنګ شو . څنګونه ئې په رپېږدېدا شول په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسې د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په خوا کښې کېنا ست او وئې لیده چه د شپې په تیاره روښانه رڼا کښې د تالاب اوبه رپېږی لکه چه د انسانانو د هغه ناپایدار، او رپېږدېدونکي خیالاتو پېښې کوی چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دي .

یو ځلې هم له هغه بنګهار څخه یو آواز جوړ شو د خپل د ښځې په لور ئې وکتل او بیه په ځر شو، نو ورته ښکاره شوه چه (حبیبه) زاړی په تلوار سره ددی د خونی په لوری روان شو، وئې لیدل چه ورغلی یوری و . ودرېده و . وئې غوښتل چه بیرته وګرځی مګر په پښو کښې ئې زور نه و، او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږی، نو لږ ډېل ئې وکولو . د ژړا اغزیات شو .

په دې وخت کښې چه د ده باندی د تشویش او داضطراب حالت و . لکه چه یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو . نه پوهېږو چه په دې وخت کښې په څه فکر و کښې ډوب تللی و، او په دې خطرناکه شېبه کښې څه رازی مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل .

ښائی چه ددی قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم . . .

ښائی چه پوهېدلی به وی چه هغه هم . . .

نو دوره تر شا ودرېده، او زور ئې ور باندی و واهه، ور خلاص شو، او دی د ننه په منډه ننووت . (حبیبه) ئې په تیاره غونی کښې ولیده چه په خپل چپرکټ باندی ملاسته ده . یو واری دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غور ځنګ پیدا شو، غښتونه ئې یو په بل سره لګېدل له سره تر پښو پوری رپېږدېده، قوت ئې نه و چه خپله ښځه ددی په چپرکټ باندی پورته کړی، نو ئې وغوښته چه چپرکټ سره جفت په ګونډو کښېنی . اولا سونه ئې د (حبیبه)

په اوری اوزده کړی هغه پخپلی غیږ کښی ونیسی .

(حبیبه) باندی چه په عین هغی ژړا کښی اوس دخوب دغومبی شومی پریشانی راغلی ده د خپلی خونی د دروازی لپاره انتظار څخه ئی یوه سخته چیغه اوتراوخوړله . اسکه چه دی ونه پیژاندلو . او یوه سخته کړیکه ئی وکړله او ډیره زیاته ووېرېدله .

(حمید) هم له دی کړیکی څخه ډېر د تراوخوړله ، او سمدلاسه ئی خپله د شاپه خوا آخستی ، او پیاد: پدلی قصدئی وکاوه چه د (حبیبه) ترخوا په چپرکټ باندی کښیناستلی د مدهوشی او سکر په حالت کښی چه دعشق له شرابو څخه . ورته پیښه شوی وه (حبیبه) ته لاس ورغزوی او پخپلی غیږ کښی ئی ونیسی .

عین په همدی حالت کښی په خورا پریشانی او اندیښنی سره ئی ولیدلو چه ددی دخونی په نیمه رڼا تیاره کښی یو سړی دده په نظر کښی راغی چه د (حبیبه) د چپرکټ په هغه خوا دیوال سره ولاړ دی چه نه ورته څرګند شواو دقت ئی وکړلو ، نو ئی وپیژاندو چه دده مترور ورور (مجید) هلته ورچ کلك ولاړ دی.

(حمید) دخپل دوروور له پیژندلو سره یوسته یوه سخته کړیکه کړی وئی ویل « الله اکبر » او بیهوښه شوی هلته لکه یو مړی ولوېده . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوولسم ټوک

د لمر وړانګې له کړکیو څخه په کوټه کښې لویدلې وې، چه (حمید) له خوبه پاڅېدونکی څخه ویښ شو (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترګې پرانیستلې، تربروخت ئې لیونیانو غوندې دې خوا او هغې خواته کتل، یوه المارۍ ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښي وه، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هنداره او دوه پردې ولیدلې او په بل لوري کښې ئې یو میز چه په شاؤ خوا کښې ئې څو چوکۍ ایښې وې، تر نظره شولې.

(حمید) دا شیان ګرد له خپل نظره تېر کړې همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چپر کټه د لته لویدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه د لته رسیدلی دی. او د پرونۍ شپې ګردې خبرې ئې یو په یو په یاد شولې سخته ستوماني ئې په ماغز وکښې ورښکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما په پرون شپه چېتي خوبونه لیدلې وي. دې همغسې پخپل ځای باندې پروت وه او د پورته کیدو توان په کښې نه و.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او د تېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په یاد ورتلې او پخپل ځان باندې به ویریده، او لړزیده.

دې فکر چه دده ورور دده په کمین کښې و، او پرون شپه ورته پټ شوی و، چه دده د خیانت منظره له خپلې سترګې سره پخپلو سترګو وویني، او دده ددې ناکامه عشقی سرآخر رسوائي ته ورسیدلو، ډیر سخت تاثیر ئې ور باندې وکړ او، او له سره تر پښو پورې لمبې ور باندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې وکه حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او سائي تری آخستی او سمدلاسه مړ شي، دا به ډیره ورته ښه وې، له دې څخه چه بیا خپل مشر ورور سره مخامخ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تېره بیاچه دخپل دوروز محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو دده په مخ کښې دربده او دهغو تولو په مقابل کښې ئې خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډیر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملامتې ویله ، ګویا د ګرمتوب پولو ی بار دده په او ږو باندې بارو . او دندامت او دانفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس داپښېمانې او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تیر شوېدی ، او وروړئې دده په دې بد کارپوهېدلی دی او دده دخیانت ننداره ئې پخپلو سترګو سره کړې ده . هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تیښتې لارئې نه شوې پیدا کولی . او نه دې لعنت ویلو او ملامت کولو ځنې هیڅ یوه فائده نه ور رسېده . ولې چه اوښې مات او غوړې توئې شوې وه . او دده د رسوائی لګن له بامه اوبدلی و .

یعنې دده ورور ، وروسته له دې ځنې چه دده له عاشقی ځنې خبر شوېدی ، په داسې پوچل سره د شپې له مخې دده ته پیښ شوېدی ، تر دې چه دی ئې ولیده چه د ده د ښځې خونې ته په نیمه شپه کښې ننووت ، او دهغې چپرکټ ته ورنژدې شو ، او په دې صورت سره ئې دده له پټو خبرو ځنې ځان خبر کړ او ! نو اوس زه څه وکړم ؟ او څه خاورې په سر باد کړم ؟

دا رازې خیالات د (حمید) په ماغزو کښې تیرېدل . او دی د هغه غرق شوې سړی په شان ښکارېده . چه په او بو کښې ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصې او د بهر وتو لپاره لاس او پښې غورځوی . سره له دې چه دی ښه پوهېده و چه دا ګرد فکرونه چټې او بېکاره دی .

بلیو فکر دده په زړه کښې وګرزېده . نوزر پاڅېده و . او خپل سرئې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونې څخه په منډه وتلی خپلې خونې ته ننووت او هلته ئې خپل کالي او دریشې وا غوستله ، او په داسې پوشانې چه هېڅوک ئې ونه وینې ، ورو ورو پټ له انګړ ځنې بهداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال کښې چه سرگی تېږ آچولی و ، بهرته ووت. وروسته له دې چه کوټې ته ورسېد و نوېه منډه وګی شروع کړی تر یوه حده پورې ګی په تلیوار سره ځان ورساوه نو هلته دریدلی ، خپله کلمه ګی او ستلی ، د هوسائی نفس ګی له خپله تمتره ځنی وویست . مګر تر شا به ګی بیسرته کتل چه څوك ور پسی شته او که نه ؟

هر کله چه په دې خبری باندی ګی ډاډینه پیدا شوه چه د ده پسی څوك نه ځغلی او ده ته د هیچا پام نه دی ، نو شکر ګی وویسته . او بیا دغه په شان د لاری په یوه څوا کښې روان شو .

حمید اوچه تلو نکی به یه نخه ور تلل ، ځان به ګی تری ګوښه کاوه . تر دې چه دو تبر خانی ته ور سید . او هلته یه زورو فکرو کښې و اوښده .

اګه چه (حمید) د تینبتی فکر یه سر کښې لری ، او څو اهې چه د فرار یه ذریعه ځان له خپل کور او وروړ ځنی بیټ کاندی . مګر یه دې باندی نه یوهید و چه چیرته لاړ شی ؟ .

فقط دا خبره ګی په زړه کښې ټینګه کړی وه . چه وروسته لدې ځنی نه بنائی چه خپل وروړته ور یه مخ شی . او لدې څخه زیات بل کوم یو مقصد ګی په خپل زړه کښې نه لرلو . مګر ددې خبری له تصور څخه چه دی به له خپل ښارځنی لری لویدلی د مسافری او غریبی په مصیبتو اوړیږو باندی آخته کیږی ، ډیر ویر یده .

نا څاپه یو غږ ګی له ورا څخه واوریده . چه ور ته ځبر شو وګی کتل چه ډاګی دی . دیستی موزع ده ته ویل : « حمیده ! چیری ګرځی . زه دستاسو کور ته تللی وم . تاسو هلته نه وی . »

دډاګی ځانی چتی رسوونکی ددې جملی له ویلو ځنی وروسته له خپل یکسه ځنی دده دوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط وویستلو، چه دده ته ئې له لرې یو ښار څخه په همغه‌ورځ را استولی و. او نن ګهیځ دلته رسیدلی دی. او وروسته له دې څخه ډاګی خیل در سید اتو کتاب ده ته وړاندې کړی ورته وئې ویل چه «آغا! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه».

«حمید» ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې شوی د ډاکخانې په کتاب کښې ئې امضا وکړله.

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه‌ولوست وپوهیده چه دده دور ور په خط د لیکلی شوی دی. په سخت اوسیلی ئې له‌تنه څخه وویست او پاکټ ئې وشیر او ووئې لوستلو او وپوهیدو چه ور ورئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده او د (حبیبه) د ډاډینې لپاره ئې دا خط لیکلی دی. او په پسه کښې ئې چالان کړی دی.

دا خط ئې خوشحالی په خورا دقت سره ولوستلو، او وئې لیدلو چه په‌هغه کښې د (حبیبه) ډیر سپارښتن شوی و او داهم په کښې لیکلی شوی و چه باید په‌نورو کورنی کارو باندې هم زیات پام لرنه ولری او مخصوصاً (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لری چه خپه درځنې نشی.

(حمید) له‌دې او بی څخه هیڅ شی باندې ونه‌پوهیدو کاغذ ئې بیا په‌ډیر دقت سره ولوست اولاندې باندې ئې کړ، او دده پاکټ ته‌هم ډیر ځیر شو وئې لیده چه دهغه ښار د ډاکخانې د باطل کولو مهر ئې خوړلی دی چه له هغه ځایه دا خط استولی شوی دی.

په هر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط څخه (حمید) له خپلې تښتې اوفرار څخه ستون شو اوله موټر خانې څخه د ښار په‌اوری وخوځید او ور ځ ئې چټی په‌دې شوا او هغه خوا ګرزیدو سره تیره کړله.

نژدې تیاره ماښام وچه (حمید) سنړی ستومانه وزی تېزی بېرته کورته ورسید . دکوریه خواکښی بیاشاك ورته پیداشو، نه چه خپل کورته ورننوزی او خپل وروره مخامخ شی .

بیائی همغه پاکټ له خپل جیب څخه وویست (چه له صباره اکیسی ئی هغه له سل ځلی ځنی زیات لوستی و) او بیائی ولوست او ددا ګڼانی مهروته ئی دقت وکولو او بیائی کلك پخپلو منګلو کښی نیولی هلته ودرید، او په یوژور چرت کښی پریوت مګر سره له زیات فکر کولو هم په دی معما باندی هیڅ و نه پوهید و .

نژدې نیمه شپه وه چه دخپل انګړ ددروازې ترشا ودرید، او په ډېره و یره او احتیاط سره ئی دروازه ور وو هله .

لکه چه (حبیبه) دده په انتظار کښی غوږ په آواز وه زرئی ور پرانیت او ځان ئی پوخوا نیولی په پونری ریږدیدونکی غږ سره ئی وپوښتید وچه : تاسو چیری واست چه دا ګی تاسو پسی ګرزیده او د (مجید) خطائی دستاسو په نوم راوړی و ؟ .

(حمید) ددی خبری په آوریدلو سره آرام شو . ولی بیائی هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خیال دده په ماغزو کښی همغسی ناست و او داسی تصورئی کاوه چه دالو به دده دړسوائی او مسخرګی لپاره روغه شوی ده .

د (حبیبه) له څه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت . لږوخت وروسته (حبیبه) ده ته ډوډی راوړله او دده په مخ کښی ئی کیښوده، او دستی بهر ووته . (حمید) ډوډی وخوړله او په بستر باندی پریووت ، مګر ترصبا پوری ئی په سترګو کښی خوب نه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولسم ټوك

لمر ختلی و، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډير پريشان او سرگردان او ستړی او ستومانه و، له خپل کوره څخه ووت.

د (حبيبه) په خونه کښې هيڅوك نه و، ولی چه (حبيبه) بېرته حويلۍ کښې وه او له کمېټه راتلې په خپل کورنی کار و کښې بخته وه ولی چه ښې خپل پلار کره تلله. (حميد) دهغې خونې ته ور ننووت او هرشی ئې په خو رادقت سره له خپل نظر څخه تير کړل.

يو ناڅاپه له خورا تعجبه په چغو کړ شو ځکه چه دا مشکله معما چه دده په ماغزو کښې ئې له څو شپو او ورځو څخه راهيسې ځای نيولی و، پخپله حل شوه.

يعنې دده دوروريو خورا اوږدقد ښووونکی عکس د (حبيبه) دچپرکټ ترخوا ديوال سره ولاړ و.

هو! دا څېره د (مجيد) وه چه ددتکت په وخت کښې ئې د (حبيبه) په خواهش سره هغه اخيستی او په يو ښائسته چوکاټ کښې ئې نيولی وه (حميد) څوار چه په هغه شپه ډير ويريدلی و علت ئې همدا و، چه دخپل وروړ په دی قد نما عکس باندی ئې سترګی لګيدلی وی.

په رښتيا سره چه خيال پرورد ماغزه تل داضطراب او دپريشانی په وخت کښی دخيال او دحقيقت په منځ کښې فرق نشی کولای. لکه چه په (حميد) باندی هم همدا ډوله شوی وه.

يعنې (مجيد) ددوی له عاشقی او يو خبر و ځنی هيڅ خبر نه و، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و. داشپان فقط د(حميد) واهمی يا ويری له خپل ځانه روغ کړی و. او دا چه مينه هم همغسی لکه چه وه پاتی وه او اوښی نه ومات شوی، بلکه روغ او غوړی هم همغسی موجود وه او ددوی دعاشقی اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه. نو هر کله چه هغه چټی خيال او واهمه (چه ددی ګردو و حشتو او ويرو سبب ګرزيدلی وه) له منځه ورکه شوه، بيا هغه اور د (حميد) په سرباندی باړ شو او له دی خبری څخه چه دی غوليدلی و، او ورورئی لا دده په دی مينتوب باندی خبر شوی نه دی، ډير زيات خوشحال شو. او دهغه مارغه په شان چه له لومی ځنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص شوی وی. دا نګه په حویلی کښې دی خوا، او هغه خوا ګرځیده، او د خوشحالی او د نشاط په جوش کښې به داسې اوضاع له ده څخه لیده کیده لکه چه بیرته د ملکتوب دوری ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډیری خوشحالی ځنې خپل سر له پښو ځنې نشوای پیژندلی، او په اوچت غږ سره به ئې سندری ویلی. کله به د ننه کوټه ننوتلو او بیا به د حویلی په چپ او چاپیر کښې ګرځیده، لږ شیبه به د حوض خوا کښې کیناستلی خپل لاس و نه او مخ اوبنی به ئې وینځلی. او بیا به ئې باغچه کښې قدم واهه ګلان به ئې شکول، ونو سره به ئې غیږی ورکولی ور وسته له دې څخه به بیا کوټه ور ننوتلو، کله به ئې میز او چوکی او کتابونه په یو کنج کښې وطار و ا او بیا به ئې هغه ترتیبونه په نکول په بل کنج کښې به ئې همغسې ترتیبات ر وغول.

دا ګډ د حرکات، او لوبی چه د (حمید) له لوری لیدلی کیدلی د خوشحالی، او نشاط نښی، او آثار و.

ګویا چه (حمید) خوار د دی زیاتی خوشحالی، او نشاط په مقابل کښې مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئې نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازی ځنې تیره شی د زحمت او دربدی موجب ګرځی، او له همدی جهته وائی چه په هر شی کښې اندازه ساتل او میانه روی خوراښه ده.

په دی وخت کښې (حمید) داسې یو دوست، او یار نه لرلو چه د خپل زړه د دې خوشحالی اندازه ورته و وائی، او خپل هغه موهوم خپګان چه خو موده پخوا چتی پتی ورته پېښ شوی و، او اوس هغه خپګان په دې خوشحالی سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالی او د خپګان په وخت کښې غواړی چه له نورو سره کښینی، او پاخی، او خبری، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثری سره وکوی او یو او بل سره وګډېږي، او خپل غم سپک او خوشحالي په هغه سره زیاته کړي. ګویا په غم او ښادي کښې د خلقو ناسته او ولاړه په همدې فلسفه باندې بناده.

ومو ویل چه (حمید) غوښته چه د دې خوشحالۍ خپل مرام تر څو ښکاره کړي مګر افسوس چه زن په کور کښې هیڅوک نه وو او (حبیبه) هم خپل پلار ګرد تللې وه او ودا یواځې توب او دې خوشحالۍ په (حمید) باندې زښت زیات اثر غورځولی وه، او هیڅ نه پوهیده چه څه وکړي تو یخپل ځای په آرام نه کېناسته، او دا یو بیانو په شانۍ به دې خوا، او هغې خوا ګرزېده، دیوال سره به یې ډربده، او د چمن په منځ به یې پراخ لویده، او په خیابانو باندې به یې سر کښېښی وهلی، او دویو په څانګو به یې تا او نه خوړل، او خپل ځان سره به پرته پرته غږېده، او په او جته سره به کټ کټ خندېده.

همسایګان چه د (مجید) د مسافرۍ څخه خبر نه وو، او یو هیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم په کور کښې دي. اول دا خبري او خندانه چندان منو جه نه وو، نو هر کله چه شور ماشور زیات شو ګرد سره په بام باندې غونډ شوی وی لیدل چه په کور کښې پرته له (حمیده) بل هیڅوک نه شته، او (حمید) هم یې ځانه پرتو خبر وکښې داسې تود راغلی دی چه آسمان، او ځمکه نه پیژني، او هیچا ته یې پام هم نشته.

نو له همدې جهته وو چه ورو ورو د (مجید) له راتګ څخه، ګردو همسایګانو ور و ویل چه یې پلاني ورځ چه نه ته، او نه د کور په کور کښې وه (حمید) لیونی شوی وو.

آیا په ربښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی له وو، ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار لسم ټوك

(حمید) رنځورشو، اوپه بسترکښې ولویده (حبیبه) به دده خدمت کاوه ، دوا به ئې ورکوله،او پارېښزانه به ئې ورته یخوله . مګر لاده سره به نژدې نه کېناسته ، اوور وسته له کېښودو ددوا، ، اوپارېزانې څخه به سمدلاسه بیرته تلله ، او لپاره ددې چه نباید رنځور په کور کښې یوائې وی ، نویوی ښځې ته ئې لههمسایګانو څخه دده دخدمت، اوباخبرې لپاره بلنه وکړله ، او ښائې چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندی و .

په هرصورت سره وروسته له راتلودهغې ښځې څخه دوی په کورکښې سره یوائې نه وو . شپې اوورځې تیرېدلې اوورووروو (حمید) هم مخ په روغتیا کېښود ، اوپه عین همدې ورځوکښې چه (حمید) لږڅه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفرڅخه بیرته ورسیدو .

اوس نوکارونه لکه یخوا غوندې بیاجاري شول ، اوددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادي صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځې له مخې بهرته درومې ، څوك نه پوهیده چه دی چیرته ځی ؟ اوپه څه کار باندې بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده ورورپه امتحان ورکولو سره مشغول دی ، او ښائې چه همداسې به هم وو،وبه ګورو . ولې چه دافضیه وروسته لدینه څرګندیږي ، اودشپې اودورځې په تیریدو سره به ګردشیان ښکاره اود ټولو کارو له مخې ځنې به پرده لرې شي .

ورو ورودېښې میښتې دبحران دوره پای ته ورسیده ، یعنې هغه لومړنۍ هیجانات اوشورماشور اوتلوسه ورکه شواه .

هو ! اوردبلید وپه شروع کښې لانوروالوګوسره ګډ اوتیاردښکاري . په هره اندازه سره چه دغه اور ګې کېږي ، اورمخ په لړنالې زدې اوتودښت ئې زیاتیږي . همدارازې دمینې لمبه هم

په پردې نې ورځو کښې مرموزه او ډېره وي ، او ګڼې او تیاره ئې زیاته وي . د شپې او د ورځې په تېرېدو سره دغه هیجان او شور ماشور لږېږي مګر قوت او زور ئې ډېرېږي او تېزیږي . او په دې وخت کښې خوار مېن پخپل ژوندګي کښې د داسې یو سخت درد احساس کوي چه دا ئې د جېچلو په شان لړزوونکی او درد بښوونکی وي . غواړي چه چیغې ووهي مګر نفس ئې کوتاهي کوي . او وائي چه ځان کال خبری او مخ په چول او بیابان کېږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په یوې بلې لمبې کښې دده ګرد وجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ئې د سکرو تو سور انګار بلیږي تعجب لا په دې کښې دی چه دی لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزی او دغه زړه د په همدی سکرو تو باندې ورتېږي . او نه غواړي چه یو ساعت داسوی او دا تکلیف له دغه ځخه لرې شي . او که و غواړي هم امکان ئې نشته چه ور ځېني هغه لمبه او انګار ورک شي .

دې پېښې مینې خیله دادوره هم پای ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حمید) او هم (حبیبه) دواړه سره سرزیدلي او یو له بل ځنې لرې په سره ا ... دې ترېدلي مګر غږ په ئې په یو رته نه وا و .

د ورځې له مخې به (حمید) له کوره بهر ته وتلو . د شپې له مخې به هم دېر نا و خته کور ته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بهر تېرولې . او په بله شپه به ئې چه ور ور پښتنه و رځنې کوله چه هلکه بېرون شپه ولې کور ته نوی راغلی ؟ چېرته وې ؟ هغه به سمدلاسه داپه ځواب کښې ورته ویل چه د خیال یو مکتبی ملګری به کور کښې په علمي خبرو او اترو سره د مشغول وو . (مجید) به د دې اصولي ځواب په مقابل کښې هیڅ نه شو ویلی ولې چه دامتحان نږدې دی ورځ او ګرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه یو بل سره ګېني او په علمي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او دامتحان مقدمات سره تو او وي .

مګر دا له داخبره تحقیق طلبه وه چه آیا (حمید) پخپل دې ځواب کښې ریښتونی دی ؟ آیا هغه په ریښتیا سره دعلمي خبرو لپاره د شپې بهر پاتې کېږي ؟ داخبره ... ورو سره ښکاریږي .

هر کله چه دمین لری والی ، او دعاشق فراق ، دمینې لمبه زیاتوی ، او دعشق سکروټی لا تازه کوی ، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینې سوی په دې ورځو کښې چه (حمید) سره لږ کتنه ، او ډیر لږ بهانې له هغه سره ملاقات کاوه ، زیاتیده . مګر سره له دې درداو سوی نسبت پخواته په ظاهر کښې لږ آرامه ښکاریده .

زمونږ په دې داستان کښې به یوه خبره باندې لا تراوسه پورې تیاره پرته ده ، نوښا ئی چه دلته په هغه باندې لږ څه رڼا واچوو . ولې چه تاسو هم خواه مخواه دې نقطې ته متوجه یاست او تراوسه پورې خدایږده چه څوځلې به دتاسو په زړه کښې داخبره تیره شوی وی ؟ .

آیا (حبیبه) عاشقه نه وه ؟

ولې (حبیبه) هم مینه شوی وه ! او دعشق په سکروټو باندې کړیده ! !

نو ډیر ښه ! (حبیبه) ولې دخپل دمین توب علامې نه ښکار ولې ؟ . . .

تیره تیکې همدادی چه اوس ئې مونږ لږ څه روښانه وو .

(حبیبه) ورو سره اندې ښځه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښې مغلو به شوه ، او غوښتل ئې چه دخپلې مینې او دعشق علامې (حمید) ته ښکاره کړی ، فقط د همدې خبرې لپاره د خپل دعشق له ښکارو لو څخه ستنه کیده ، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدې درد باندې آخته دی او بهتره همداده چه ړومبی اقدام او میلان دهغه له لوری شروع شی ، ترڅو چه دمناعت او احترام ذهغه په زړه کښې زیات وی . مګر د (حبیبه) دا انتظار تراوسه پورې بې ځایه نتیجې پاتې دی او (حمید) سره له دې چه د دې د عشق د اور په لمبو کښې سوزیده ، مګر په دې فکر کښې ئې عملاً تراوسه پورې هیڅ اقدام نه دی کړی ، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته وکړی . همدا رازی (حبیبه) هم څوځلې دمین توب تر تاثیر لاندې راغلې عزم او تصمیم او نیت به ئې کاوه چه دخپل د زړه خبره (حمید) ته ورښکاره کړی ، مګر دلطافت غرور ، او د نزاکت شعور ، او داوینې او د معشوقیت دستور دې ته اجازه نه ورکوله چه په دې اظهار کښې اول پلا دا زغرد وکړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئې له ډیرې مینې سا ، تر ستونی پورې هم رسیدلی وی، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنې لاس نه آخلی. ځان کندن به کوی ، مګر نه غواړی چه د دی د لو ینی په تاداو کښ کوم درز واوریږی . پخپلو پښو د قبر لحد ته روانیږی ، مګر له خپلی خود پسندی ځنې لاس نه آخلی . او تل غواړی چه د خپل ښائست او جمال په پنګه سره ، ګرد جهان و پیری او ګرد خلق خپل ځانته مسخر او تابعدار وګرزوی.

هو ! د ښځو په لاس کښ پرته له غرور، او تکبر او خود پسندی ځخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او ځوک به وی چه د ښځو د غرور د آسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او د ښځو د تکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) سره له دی چه د (حمید) دمینی په سکر وتو باندی تلیده، مگر په دی خبره باندی به ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ، او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم د دی دعشق په لمبو کښی کړیده، او هر ځلی به ئی چه لیده چه (حمید) خوار د دی د مینی په اور کښی سوزی، او د دی په عشق کښی بالکل نا قرار دی ډیره به خوښیده، او خپل ځان به خورا اوی، او ډیر ښکلی ورته ښکاریده او قصد به ئی کاوه چه پخپلی استغناء، او بی پروائی کښی باید چه کلکه، او ټینګه وی. ترڅو چه (حمید) د خپل دعشق، او دمینی اقرار یا اظهار، او عرض د دی د جمال، او ښائست په دربار کښی و نه کړی، او دائی په خورا ناز، او نیاز، او لوینی، او تکبر، او غرور سره واوری.

نو آیا ولی (حمید) دا خپل عرض دی ته نه کاوه؟ ... د دی خبری علت موږ خوا لدی ځنی خو ځلی لیکلی دی !.

په همدی صورت سره غوټی دوی میاشتی تیری شوی مگر دا یوه مینه ښکاره نشوه.

هو! ترهغه پوری چه (حبیبه) د (حمید) له مینی ځنی خبره نه وه په هره وسیله او بهانه سره چه و هغه ئی د ځان په لوری متوجه کړو، او هر کله چه پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) دعشق په اور کښی سوزی، نو او س ورځنی لری ګرزی، او غواړی چه دی وریسی وځغلی، او وریسی وګرزی.

آیا په دی وسیله سره امکان لری چه (حمید) به (حبیبه) پسی منډی و وهی؟ آیا دی ز غر د کولی شی چه د خپل د زړه درد (حبیبه) ته څرګند کړی؟ ... دا خبره به وروسته لدی ځنی ښکاره شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږ انسم توک

امتحانونه ختمیدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار او څه ژر تر ژره امتحانونه پای ته ورسیږي . ولې څه ډېره ورور (حمید) د تحصیلاتو دوره یې دې امتحان کښې تمامیده ، او هغه د ططي شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابیده .

(مجید) ډېر زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا اوږې اوږې نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به څو ورځې ورو ستمه ددې . ورلکه چه تر اوسه پورې به خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت په دې امتحان کښې به بیاهم اول لمبر شي ، او د ډاکټرۍ عالی الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا به په دواخانه به روغوي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځوراتو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندي ، او د هغې د حق المعالجې ځنې به دومره ګټه تر لاسه کوي چه زه به په آرام و دمد کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کور د ضرورتاتو نواقص پوره کړي شم ، بلکه د (حمید) د واده او د کور سررشته به هم په پوا صولي ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته ددې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیښیده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه دستا دې مهربانۍ او الطاف ځنې ډېر خوشحال او شکرګذارېم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په دا ښه ساعت باندې بدله کړله ، او دا سې باوفا او تابعدار او ښائسته ښځه دې را ته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار ، او باوفا ، او تابعدار ورور دې را ته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه ما ته دهم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړیدی ، او دومره مهرباني ، او لطف دې را باندې کړیدی چه اوس زه له هرشي ځنې بیغم یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دی .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسیدې ، او (مجید) به تل د خپل ورور د راتلو ننګې سعادت په فکر ، او چرت کښې و څو ځلې د سرا یو ، او د کوټې ابداو

لیاره ولاړ تر څو چه یوه ښه مانۍ د (حمید) د شفاخانې لپاره غوره کړي چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلې شهادتنامې ځنې هلته کار وکړي.

همدا وجه پس له ډیرې پلټنې څخه ئې دښار په مرکز کښې یوه اعلی، او ښائسته مانۍ په ډیرو پیسو باندې د خپل ډاکټر ورور (حمید) د مطب یا شفاخانې لپاره په کرا سره واخیسته، او د هغې ګرد ابتدائي مقدمات ئې د (حمید) په اتفاق سره برابر کړل، او تل به (حمید) سره دده نوې شفاخانې د را تلونکې رونق، او رواج په نسبت خبرې، او اترې کولې.

اوس نو دده نوې شفاخانې ګرد اواړه، او ضروریات، او ذخائر سره ټول شوي دي، او فقط د همدې خبرې انتظار باسې چه د (حمید) شهادتنامه وروسته له لاس لیك څخه ده ته ورسیږي، او خپل ځان د ښار دنورو ډاکټرانو په جرګه کښې داخل کړي، او په علاج کولو، او دوا ورکولو باندې پیل وکړي.

دا یو ارمان ده، او آرزو وه چه (مجید) خوار به تل کوله. معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلې دې آرزو باندې کامیابیږي؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږي چه څه پیښیږي.

دسږ کال سالانه امتحاناتو نتیجې نه یوازې د معارف دوزارت په مجله کښې بلکه په ګردو روزنامو کښې نشر، او خپرې شولې، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت، او معرفې سره د عکسو دهغو چاپ شول. مګر (مجید) د اخبار و دې برخې د لوستلو په باره کښې ځان ته تکلیف ورنکړ، ولې چه پوهیده چه ورور به ئې تل اول نمبر و او اوس که ډیر ناکام هم پاتې وي نو هرو مرو به ئې دوهم، او دریم نمبر خو وړی وی.

په دې پوره څو کښې دا خبره د تعجب او د حیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانیو ورځو غوندې تل خپه او پریشان ګرزي، نه په کوراونه بهر چاسره اختلاط او خبرې کوی، تل د هغه له ستر ګو ځنې اوښکې بهیږي، او ستر ګې ئې تلکې سرې برېښي، هره ګړی او هر ساعت ساړه اوسیلی باسی، او د خپلې خونې په کنج کښې په یوه ژور فکر کښې همیشه پروت وي. که کوم ځلې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بهرته هم ځي نو له خپلو ملګرو او مکتبي رفیقانو سره هیڅ نه ګرزي چه نن او صبا به دي او هغوی ددی بنار له لویو ډاکترانو ځني حسابیږي .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسیدلی و. نو اوس د (حمید) دخپګان علت څه شی و؟.. او دده دا یو اځی توب او پریشاني څه سبب لري ؟...

دا سوالونه به تل (مجید) له خپل ځان څخه کول، تر دی چه دده په فکر کښ دا خبره ټینګه شوله چه د (حمید) د اوسني خپګان علت به هم داوی چه به دی ورو ستني امتحان کښ، دی عالی الاعلی یا اول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او دخپلو نورو کاميابو ملګرو ځني شرمیږي چه ولی له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځني چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت، د وهم یا پنځم لمبر وتلی دی.

له همدی جهته (مجید) درو ز نامو کتلو ته متوجه شو چه وګوری چه (حمید) څو وم لمبر په امتحان کښ ختلی دی؟ چه دوه سره خپه او دلګیر ښکاري .

مګر هغه اخبارونه چه دامتحان نتیجی به کښ ښکلی وی دده په لاس (ددی لپاره چه دهغوی د نشر ځني څو ورځی وتلی وی) نه ورتله. نو ناچاره شو ی د یوا خبار اداری ته لاړ او دهغه دکلکسیون شعبی ته ورننوتلی داخبارو مجموعه ئی په خپل مخ کښ کینبود له او دامتحان له شروع څخه ئی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډیر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تر دی چه خپل مقصود ئی پیاموندو او به لوستلو ئی پیل وکړ لو .

اول نوم ئی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئی ونه لید، تر دی چه لسم نوم ئی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده دوروړ نوم هیڅ په کښ نه بریښیده.

نو ئی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیائی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ئی په خو را دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره د دوی د پلر و نو نومونه او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیا ئی هم کومه مثبته نتیجه ورځني وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمد لاسه په غر ځنګک باندی پیل وکړاو ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پیش شو ، او ځمکه او آسمان ور باندی ګرد وخرخیدل ، او رڼا ورځ ور باندی تیه تیاره شو له او هیڅ نه پوهیده چه اوس څه وکړی .

نو ابز شیبه ئی مدار وکړاو او بیائی فکر تول کړی دکامیاب طالبانو دنومو نو په لوستلوئی بیا شروع وکړه .

نومونه ئی یو یو له خپل نظره تیر کړل ، او دهر نامه له لوستلوځنی وروسته به ئی خوشا نبی مدار کولو او چرت به ئی واهه نه چه لیکونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومونوکښ څه تصرف یا غلطی کړی، وی .

مګر سره له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اصلی مقصد باندی و نه رسید .

او داخبار په دی مخ کښ چه دفارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلی شوی وونه ئی د (حمید) او نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم میندہ کړو چه ووائی چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی .

بیائی دهغی روزنامی نوری صفحی او نوری شماری هم ولټلی مګر په هیڅ ځای کښ ئی نه دتصحیح په ډول او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سابقه یا کومه کرښه ولیده .

نو ئی خپله کونه پخپلی خولی کښ تر غاښو لاندی نیولی خپل ځان سره ئی وویل چه داڅه قصه او داخه توقه شوه . »

دروزنامی له اداری څخه لکه پوښتنه ئی سړی چه ځمکه او آسمان ور باندی حرخیدل او د تللو په وخت کښ به ئی کنګس خوړلو او ورو ت ، او برابر دطبی فاکولتی په لوری راهی شو .

په دی ورځ کښ هلته هیڅوک نه و ، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښ تعطیل او ګرد طالبان او استاذان او مستخدمین رخصت وو . یوازی یو تن پیادہ د نوکری والا په ډول هلته په پیره باندی ولاړ و .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښ دریدلی هغه پیاده سره په خبر وشو او د(حمید) د حال او احوال پوښتنه ئی ورځنی وکړه . مګر هغه پیاده خوار له دی قصوځنی هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئی له (حمید) سره څه پیژندګلی هم نه درلوده .

وروسته له دی څخه چه (مجید) د (حمید) نښی او علامی د ده وزیګاره کړی د قد او قامت اوکالبو او د تنګ صفتونی ورته وکړل ، نو پیاده وخندل او وئی ویل چه : بس بس ومی پیژند و ته هغه هلکی یې چه له یوی مباشتی راهیسی مکتب ته نه راځی ، او نور هلکان وائی چه هغه باد ساره شوی دی .

د پیاده دی لنډی ګنډی ، او ساده خبری په (مجید) باندی یو سخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان څخه تاوشوی ، او داسی ښکاریده چه په هغه باندی یو سخت تندر لویدلی وی (مجید) له خپل واك څخه وتلی سمدلاسه ئی په هغه پیاده باندی یرغل وکړلو ، او غوښته ئی چه له ستونی څخه ئی ونیولی ځای په ځای ئی خپه کړی ، او ساه ئی وباسی . مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئی نه وه ، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئی کړی وه ، حتی بیائی له طالبانو څخه او ریدله) ژر په تیښته شوی ، او په کومه سوړه کښی ننوتلی ور څخه پټ شو .

دی کمبخت پیاده پر ته لدی څخه چه رښتیا ئی ویلی و بله ئی هیڅ یوه ګناه نه لرله ، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده ، او اوس غواړی چه د خپل د ګناهګار ورور قصه لدی خوار پیاده څخه اخستلی د دی متل مصداق ځان وګرزوی چه زور ئی په خوا نه رسی نو کته به ئی وهی » .

که رښتیا وو یل شی رښتیا ویل په ډیر و ځایو کښی انسانانو ته نقصان پیښوی د حدیث شریف مضمون دی چه :

(حق او رښتیا ویل خو را تر خه ، او اوریدل ئی په نادانانو باندی ډیر سخت دی مګر پوهان ئی زغملی شی) .

نو لدی جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی ، او بایده دی چه (مجید) ئی له ستونی څخه ونیسی ، او په مخ مخ ئی ووهی چه ولی ئی له روغه وونکی دروغو څخه مخ آړولی «جنګ آ چو ونکی رښتیا» ئی ویلی دی ، او حال دادی چه نه یوازی د شرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ «سعدی» بلکه ګردو پوهانو ویلی دی :

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له جنګ آچوونکی رښتیا ځنی، روغه وونکی او جوړه راوستونکی د زړه غ په ځینو ځایو کښ ښه دی).

مګر په حقیقت سره دا پیاده باید ملامت، او ګرم ونه باله شی.

ولی چه دی کوم وزیر یا رئیس یا دحضور مصاحب نه و چه داسی فلسفو باندی پوه وی، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادی، او معمولی سړی وچه په اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندی چندانی نه پوهیده، او دعوام الناسو په دول به ئی تورتی اوصافی خبری کولی، او بخیلی دی وینا سره ئی چه د (مجید) ددیرا صرار، او تفحص څخه ئی وروسته وکوله، بل ئی هیڅ یو مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له دی څخه چه په واقعی حال احوال باندی (مجید) وپوهوی. ولی چه هغه خوار د (حمید) په نسبت همد ومره پوهیده چه له یوی میاشی راهیسی ئی په مکتب کښ نه ولیدلی، او د هغه ملګری به ویل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجید) ددی واقعی، او حقیقی خبری په اوریدلو سره دومره زیات په قهر شویدی چه که په دی پیاده باندی ئی لاس برشی نو ګیډه به ئی وشلوی. ولی ددیر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پیاده ورځنی وتښتیده، او ځان ئی تری تم کړلو.

(مجید) وروسته له دی څخه چه پیاده ئی بیانه موندہ، په دیر قهر، او غصه سره له مکتبه بهرته ووت، مځکه او آسمان ورباندی له خیګانه ګرزیدل، او دنیا نه یوائحی ورباندی تنګه بلکه تیاره هم شوی وه.

د مکتب په دروازه کښ ئی لږ څه دیل، او معطلی وکوله، او چرت به ئی واهه چه زه به خدای وهلی (حمید) چیری پیدا کړم چه دده دمکتب د نه ورتګ علت ورځنی وپوښتم چه دی ولی له یوی میاشتی راهیسی مکتب ته نه دی تللی؟ او په دی مهم، او عالی امتحان کښ چه دده، او ز ما په حق کښ د محاك تیږه یاد کیمیا نسخه وه ولی نه دی شامله شوی؟

ور وسته له هغه بلا اراده روان شو، او څو ساعته لا لهانده. او کرها نده، او پر پشانه په کوڅو، او بازارو کښ یا ګلا نو او لیو نیا نو غو ندی ګر زیده، او په دی فکر کښ به و چه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) پیدا، او بیا یې داسې پښتنې ورځنې کوله.

له دې ګرځیدو ځنې ګی پرته له ستومانۍ څخه بله کومه نتیجه یې لاس ورنه غله، او یه پای کښې ستړی ستومانه کورته ولاړ.

په کور کښې یوازې (حبیبه) دمانیام یه پخلې بخته وه، او د (حمید) هم هلته څه پته او نښه نه‌ښکاریده (مجید) د (حمید) د کورد لټولو څخه وروسته‌یې له کومې معطلۍ، او د پل ځنې سمدلاسه له انګړه دده دیدادلټو لو په قصد بهرته زووت، او په زړه کښې ګی دا خبره ټینګه کړه چه ښار و مرو باید. زه (حمید) پیدا کړم، او دا خبره ورسره سپینه کړم.

اوس نو ښائي چه مونږ هم له (مجید) خوا د سره مرسته وکړو، او د (حمید) لږ څه پته او نښه (که ممکنه وي) ور ته پیدا کړو چه دې خدای وهلی او رسول شړلی چیرته تللی دی؟ او په کوم کار کښې بخت دی؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاري!...

(حمید) په‌سهار د ورځ صبائي ګړیځ له خپلې خونې څخه وتلی دی، او معلوم نه دی چیرته تللی دی؟ او څه کوي؟ او په کوم جرت کښې په کوم... کښې نو ورتللی دی؟...

د (مجید) اوس لږ څه فکر په‌ځنې شوی دی، مګر خو... ستړی، او ستومانه دی او ورو ورو په کوڅو او بازارو کښې پاینته کوي، او چپ له ښخوا څخه چه‌چوب اوچرتی به‌تللو، اوس له هر چا څخه د (حمید) پښتنې کوي، او دده په‌دوستانو، او رفیقانو پسې ګرځي کاله هغوي ځنې دده د استو ګنې ځای ځایته معلوم نه کړی شي،

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله، هغه به خپلی دې خبری اظهار کوله، دده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات وکړ او هغوي له (حمید) دپې خبری ویناکړی وئی ویلو چه:

دونږ له پرون مباسشتی راپیسې د (حمید) په پته ناندی خبر نه یو چه چیری دی؟

لکن ځنې ملګکان وائي چه هغه لا لیپاندو او کړ هاندو او پر پیشانه، دی خوا او هغه خوا ګرځي او چاسره هیڅ خبری او اتری هم نه کوي او داسې بریښي لکه چه چرس ئې څکلي وي یائې شراب خوړلي وي یائې په چاباندې زړه بایللودی وي یا....

پوتن پل مکتبی طالب العلم وویل:

« مونږ له یوی میاشتی یاخلو پښتو شپو را الې‌ی (حمید) سره هیڅ نه دی لیدلی سږ کال
هغه په کلنی امتحان کښی هم حاضر نه شو ، او که دی بدی امتحان کښی شریك شوی وی
دهغه تعلیمات چه لوړ او عالی و ، او فکر او عقل ئی هم ښه و ، هر و مرو به دعالی الاعلی
شهادتنامی په اخستلو سره کامیاب شوی و . »

مگر دا چه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی. نو که لیونی شوی
هم نه وی ، مونږ او تاسو باید په هغه باندی د لیونی حکم وکړو .
ولی چه دده دا حرکت هغه چاته پاتی کیږی چه غم و کړی ، او
په میاشتنی خدمت ئی و کړی ، او وئی ریږی او دردمندئی کړی او
بیا په یونیلی باندی اوروړته کړی .

(پنځم اسم توك)

(حمید) دا سی قصد او نیت کړی وچه خپل ځان مړ کاندی او انتحار وکړی او خپل زړه
د دا سی سختی پیښی څخه (چه یو خوا د دنیا او د آخرت رسوائی او نقصان ، او له بلی خوا د عشق
او محبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

نو نی معلومه چه دا باید فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښی او یدلی دی ؟
یو خوا ئی دا دی په هغه لکه دا سی چی فکر و نه دده په زړه کښی نه راتله .
فقط هغه دا و ، چه کله چه اکوړد و موت ، اخاړه دا باید فکر او حتی خیال دده په سر کښی ځای ونیو او
هره ګړی او هر ساعت دا ملعون او شوم تصور دده په زړه کښی تینګیده او عزم او تصمیم ئی
د خپل ځان د وژلو لپاره کلکیده ا . . .

هو ! څرنګه چی تعلیم او تربیه ښه هیڅوک ته د ځان وژلو فکر ، او د انتحار کله وسوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناځاپه پېښېږي او هغوی کمبختان په ځای د دې چه د هغه خراب عواقب او بدې نتیجې ته فکر وکړي او ویوه پېژني په داسې یو شوم اقدام سره هم د هغوی د دنیا او هم ګڼی عقبی خرابیږي، پرانده شوي هغه ته اقدام کوي.

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد ښونو نکو او خرابو قصو، او چټي تلقیناتو، او فکر و وی.

چه د اتول سره ګډشوی د ژوندون د خوښو لوغریزه (چه په هر یو ذی روح کښې شته) ضعیفه ګرزوي. او و روسته له دې څخه بې تعلیم او بې تربیتی او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون او لیونتوب پیدا کیږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني.

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې پریوتلی و. هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان ئې شو سپمولی. او زیات له دې څخه ګی توان نه و چه د عشق په لمبو کښې وسوزي، او د مینې په سکروټو باندې وکړیږي.

له بل اوري متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه مونږ خوځلی اشاره کړی ده، هم بری اشې مونږلی. بلکه هغه پخپله په خوښو له چه د عاشقی تر دې حده پوری ورسیږی چه د انسانیت او اسلامیت له حده و ده باندې او د ځیل ځان د خپل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمیدلی ووینی.

برسیره پر دې دا فکر ګی هم په دماغ کښې واوید و چه دی په امتحان کښې هم شامل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دی او ډېر ممکن دی چه له دی لوری هم دخپل ورور په مخ کښې ګرم او مسئول وګرزی.

دا ګرد فکرونه او مشکلات دده په مخ کښې ودریدل او په سر دهغه دی فکر زیات تکلیف ورته پیښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبریږی چه زه په امتحان کښې ش. مله شوی نه یم او دهغې معشوقې په مخ کښې به زما شرور ورور ما نه زیاړی او کنځلې کوی او تنده او تر وشه به راته وائی.

دی به خپل ورورته څه ځواب ووائی ؟....

دی وروسته له دې څخه چه په امتحان کښې ناکام پاتې دی. او دیو اوی ډاکټر به ځای کښې خوشې یو سوداګری پاتې دی څرنګه به پیغلې (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی ؟...

دی همېغسې چه دعاشقې په درس کښې ناکام او نیم ګړی پاتې دی د طبی امتحان څخه هم بې برخې شویدی، دابه ده چه ومری، او وروسته له دېنه ژوندون ونکړی !...

دارازې فکرونو چه مونږ لږ څه اشاره ورته وکوله د(حمید) په ماغزو کښې نن ځای نیولی و او دده زړه به ئې بخساوه او له ژوندون څخه ئې موړ او زړه ئې ور څخه توری کړی و، او تینګ قصد ئې کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړ کا ندی... مګر نه پوهیده چه په کومه وسیله سره دی عمل ته اقدام وکړی ؟.

داخبره د تأمل کولو او سنجولو وړوه، نو ځکه هغه ددی خبری په اطراف او شاؤ خوا کښې فکر کولو.

آخرته دا غوټه هم خلاصه او دا مشکل هم (حمید) ته حل شو. ولی چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښې راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو، او په عین زمان کښې ئې په طبابت او ډاکټری کښې هم تر دې اندازې پوری مهارت درلود، چه هرڅوك ووژلی شی او داسې زهریات په فکر کښې ورغلل، چه دهغو دیوی بخرکی له خوړلو، یا دیوه څاڅکی له څکلو څخه، چټ پټ سړی مری.

دالته ئې چه نیت او تصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره تینګ او وسیلې او صورت ئې هم دده په فکر کښې ځای ونیولو، نو زر ئې خپله کتابچه او قلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکې قصه ئې په یو دردناکه صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندې ولیکلو.

وروسته د لیکلو د دې داستان ښځه سمد لاسه د یو دوا فروشۍ دکان ته تللې ده او وې ساختګې نسخې یې وسره راوړې. وروسته له ورکولو د ښو پېسو ځني یو خطرناک زهر وپېرود. د اوږدې اوږدې ورځې په بد وضعیت او بد احوال (چه هر څوک د هغه له لیدلو ځني د ده په ډېر بد مقصد او نیت پوهېده) انګور کېښ نښو تلو.

(حبیبه) چه ډېره د خپل مېړه له وضعیته پوه شوې وه چه (حمید) اتوې او ور ته یې د پخوا نه ډېر ورځي رالږي پخپل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسې پخپله اداوسکې ئې له ستر ګوځني توئیدې او دده په انتظار کېښ ډېره غمجنه ناسته وه.

هغه چه د (حبیبه) نظر د (حمید) په قد او قامت باندې واوښت، ورباندې ژړا او زړا ګې په ځښتنا هغه شوه مګر سمد لاسه دا خوشحالي ئې ټوله خپګان باندې بدله شوه.

هغه چه د دې د محبوب او مین (حمید) رنګ او شکل ډېر اوړیدلی او ډېره ښکاره شوه او زیږي او لېس حمید ډېر وقت او ډېر حیرانه ډول ورته کتل. اوس یې چه ډېره ښه ځني دا سې وړ پیښې اوکه چه ما ئې خپلې ورځي یا ډېرې دوړې ورباندې تو ئې شوې وې.

پوهېږئ چه د عاشق او د معشوق په منځ کېښ داسې یو قوي او کلکه رابطه تل موجوده وي چه یو د بل په درد او خوږ وباندې له ورا پوهېږي او یو د بل په غم او اندېښنه کېښ هر و مرو شریک وي (حبیبه) هم له څو ورځو ځني په دې خوا (حمید) خواږه دي غمجنه وه او مخصوصا بیا نن له سبا راپسې له ډېرون خوږېنه او خورا غمګینه ناسته وه، او له مازیګرنې ځني راپسې بالکل ځکه او آسمان ورباندې ځړېدل او ګړي او ساعت د (حمید) ښایسته ښکلې مخ، اونا وګړي بیر تو نه، او صفا چیه ز یره او پټې غټې تورې سترګې، اونکې تورې غوړې ځنې، او سم قد او خوږې خبرې، او منځنۍ سب حرکات، او عالي صفات، او ښه اخلاق، او زیات شرم او حیاء او ډېره ټینګه مسلماني او پرهېزګاري او نور اوصاف د دې په خپله زړګي کېښ ګرځېدل، او د سترګو رپولو په قدر به هم د (حمید) خیره د دې له سترګو څخه نه وتله، او اوس د (حمید) د دې خراب او ابتر وضعیت د لید او څه بالکل هکه بکه پاتې، او حقه حیرانه شوې پرېشانۍ او سودا ئې له حده زیاته شوه او د (حمید) ګرد و حرکاتو او سکناتو ته چه داو هاو په ښانې به ئې کول خورا زیاته دقیقه ځیره او د سترګي د نورې په اندازه به ئې هم هغه له خپلو سترګو ځني نه غورزاوه.

داول ماسختن وخت دی، او (حمید) په خپلې خونه کېښ د څراغ په مخ کېښ ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بوږور چرت کښې ډوب تللی دی. (حبیبه) دهغې کړکۍ ځنې بهرچه دده ترخوا پرانیتلی وه په تیاره کښې دده په پهره باندې ولاړه وه لکه چه د(حمید) له وضعیته پوه شوې وه چه دی کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لري، او ښائي چه زه ځان پرې خبره کړمه.

(حمید) له هغې خپلې صراحۍ ځنې چه دده په میز باندې ایښې وه په گلاس کښې او به وا چولې او ور و سته له هغه دوړ په لوري ځیر شو چه څو ك خو به ده ته نه گوري.

هر کله ئې چه اطمینان پیدا شو چه هیڅو ك ده ته نه گوري، او دهیچا ده ته پام نه دی. نو یوه پوړۍ سپین سفوف ئې له خپل جیبه وویستلو، او زرئې په گلا س کښې تش کړلو. بیائې خپله کتابچه له جیبه وویستله، او څو نورې کرښې ئې وربانديې و لیکلې، او هغه ئې پرانیتلې دخراغ ترخوائې په میز باندې کیښود له بیائې نور کاغذ ونه هم له خپل جیبه و و یستلو ځینې ئې بیرته په جیب، او ځینې ئې څیرې کړل. بیائې له ناامیدۍ ځنې ډ که یوه کتنه خپلو کتابو، او اسبابو، او خو نی ته وکړله، او بیائې دریشه له ...

له خپل ځان سره وویل چه راشه له ورابو آخري دیدن له (حبیبې) ...

او او بو سره وکړه وروړ خومې په کو ر کښې نشته چه دهغه لا سو نه مې هم مچې کړی وی نو وروسته له هغه څخه دا دمرگي کنډول په سر نسکور کړه، اوځان له دی ډك دو سوسې جهان څخه آرام کړه.

(حمید) د خوراناامیدی، اومأیوسۍ په وضعیت له خپله کوره بهر ووت، او غوښته ئې چه اول له آسمان، او سپوږمۍ، او ستوریو، او دباغچې له گلانو، او دحوض له او بو سره خدای پاماني، او وداع وکوي، او په آخره کښې به له ورا (حبیبه) و ینی وروسته له هغه به دزهرو پیاله په سر آړوي.

(حمید) دانگړ په باغچه کښې دحوض تر خوا ولاړ سپوږمۍ، او ستوریو ته ئې په یو عجیب حسرت، او ناامیدی سره کتل، او ددنیا نرۍ وږمې به ئې پخپلو سو گمو کشکو لی او دژوندون خوندو، او مزی ته به ئې فکر کاوه، او دمرگ سخت ساعت، او تکلیف ځنې ویرېده.

کله به ئې ویل چه څه له دی فکر څخه تېرشه!! او دژوندون نعمت غنیمت وبوله!...

بیا به ئې چه د عشق تکلیف، او رسوائي ته کتل، او د امتحان ناکامۍ، اوملامتی به ئې چه لید له نو بغیر له دی څخه چه خاوره گی پر ده شی بل گی هیڅ یوه چاره نه تر ستر گو کېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوړدی تر دد ، او تند بذب کېښ (حمید) بیا ګسته شو د قبقی ډ و ب تللی و ، او هیڅ ئې ونه لید ه چه (حبیبه) له ورا دمخه له هغو ګردو حرکا تو څخه چه په کو ر کښ ئی کول خبر ه شو یده ، او په مجرد دبهر و تلو دده څخه له کو ر ه هغه سمد لا سه په کورکښ ننو تلی ، او « د (حمید) د ا نتحار علت » ئې او ستلی ، او د زهر کنه و ل ئی لید لی او هغه ئې په سر آ ړ و لی دی !!! ...

نا څا په ئې د (حبیبه) کږ یکه تر غوږ ه شوه چه و ا ئی :

« ... زه د جا ر شم حمید ه ! ز ه هم د ستا سو په درد کښ آ خته یم . دادی چه د ستاسو د ړ ا کټری دا اوله نسخه زه پوهېږم استعما لو م . هله زر شه راشه ز ما د سترګو تو ره دا کټر ه ، چه د ستاسو دپاك عشق دامریضه د ستاسو د نسخي په استعما لو لو کښ څه غلطی و نکړی !!! ... »

په دې د داوړېدو ددې غږ (حمید) و پوهېدلو چه (حبیبه) دده خو ...ی ته ننو تلی ده ... ده ، او اوس ده باندی مسخر ګی کوی او خاندی ...

...ی حونی په اوری رهی شو .

په مجرد د ننوتلو په کورکښ له یوی هولناکه منظری سره مخامخ شو .

یعنی و ئی لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری ، او لکه مار غوندی دی خوا ، او هغه خوا تاوېږی ، او رغړی ، او نږدی ده چه ساه ئی ووزی .

(حمید) په ډېره چالاکی سره دخپل دمحبوبی (حبیبه) سر له ځمکی څخه پو رته کړی په غېږ کښ ئی و نیو لو ، او په نارو ، او سورو باندی سرشو ، او چیغی به ئی وهلی . مګر (حبیبه) باندی تیره شوی وه ، او کار له کاره وتلی و ...

(حمید) چه دا درد نا که وضعیت ولید نو فی الحال ئی هغه پاتی شوی زهر چه کنډ ول پر ی کښکښې پا تی و ، په سر باندی آړولی تر آ خر یئی څاڅکی پوری ئی وڅښلو او د (حبیبه) تر څنګه دزهر و له تاثیره و ځرخید .

په عین همدی وخت کښ چه د (حبیبه) ساه ددی په کوګل کښ خرها رلری ، او (حمید) لکه مار غوندی پیچیلځان باندی تاؤنه خوری فشهار کوی ، بد بخت (مجید) هم سترې ستو انه کو ر ته ورننووت ، او دخورا زیات خرهارا وفشهار په اثر چه (حمید) له کو ر څخه ئی واور یدو ګر ګیلی همغی خوا ته رهی شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناځاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښت چه هر سړی به دهغې له لید او ځنې خورا زیاته تراخوړلی اوډیر زیات به ئې ژړل، او هك پك به پاتې کیدو!

یعنې ییمخې او ګلالۍ ښځه ئې (حبیبه) پوخوا ګیزه وزه پرته اوژبه ئې له کاره لویدلې!! او دمرګی ورو ستنی سلګۍ وهی!!.. اومړی!!!... اوښکلی ورورګی (حمید) په بله خواپه سر باندې چرلیزی اوځان کندن لری!.اولاس اوپښی آچوی!!.. اوسترګی ئې تکی سپینی اوښتی دی!!!...

هرڅو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بی اختیاره چیغی وکولی اوبی واکه ناری او سوری ئې وهلی اوحبیبه!.حبیبه!!.. حبیبه!!! ..ئې ویلی اوواز خطاړار خطائی خوځوله.اولهځا یه ئې پورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله!!!...

حبیبه نامراده لهلاسه وتلی!اوبل عالم ته رسیدلی وه!!!...

بیائې په چټو باندې پیل کړی لهژړاځنې پوری راوری دك ستونی سره حمید!.حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت اوتکلیف سره دده پهاوری سترګی آړولی، په نیولی اوغوری غږ سره ئې «بلی!» وویل:

(مجید) زرتر زره پههغه باندې ځان نسکور کړی لهخپلو سترګو څخهئې غټې غټې اوټو دی تودی اوښکی دهغه پهمخ باندې توئی کړی.وئې پوښتیدلو:

«زماد زړه سره! تاسو باندې څه توقه شوی ده؟... اوزه ولی خپل کور پهداسې سخته ویره کښې ککړ ګورم؟...»

(حمید) چهدزهر څکلو پهواسطه دنیم بیهوشی پهحالت کښې لاساوپښی وهلی خپلی سترګی ئې پرانیتلی څوځلی ئې پخپل سرسره هغی کتابچی تهچهپهمیز باندې دڅراغ ترڅنګ پرانیتلی ایښی وه، اشاره وکوله اوورو سته لهدې ځنې ئې پهخورا زحمت اوډیر تکلیف سرهچهخپل ګردی پاتی قوا وی ئې پهویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل:

داده دځان ساتنې اود وظیفې اودمینې نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګی وهلو باندې پیل کړی!.. له ستر ګوځنې ئې اوښکی بهولی!!.. لاس او پښی ئې آچولی، و چ کلك واویده!!!...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کورپه سر آخیستی اولږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ور توئی شول..

خاتمه

د کابل ښار ورځپاڼو کښې دا خبر په کرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په کرد عالم کښې خپور شو چه په ... ښار په ... برخه په فلانی کوڅې او سرای کښې د ... تنه (حبیبه) او (مجید) نامی په سلسله سره انتحار کړیدی ئن په دغوی جنازه د پولیس د ماموریت او د طبی ډاکټر له ... څخه وروسته خښېږی له رسیدلی اطلاع سره برابر د دوی د انتحار سبب په یوه کتابچه کښې ... درد ناکه صورت سره لیکلی شوی د پولیسانو په لاس لویدلی دی چه سر له صبا به د پولیسانو په مجاز کښې د یا ورځې په د ول چاپیږی .

څو ورځې وروسته له دی څخه د دی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره سوه :

« په هغه کور کښې چه په فلانی ورځ د دوه انتحار و نه پیښ شوی و ... او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب د پولیسانو په مجاز کښې هره ورځ چاپیږی پو بل سړی هم ... ... له څه ... هغه لیونی شویدی او ئن د بلدیې له خوا دار المجانین ته ورو سپارل شو »

⁂

څو هفې وروسته به چه څوك دار المجانین ته ورتلل ، نو هلته به ئې خوار (مجید) لیدو چه ډیر خفا او دلګیر په یوه کنج کښې ناست دی . او خپل د واړه لاسونه ئې تر څنګ لا ندی نیولی تب تب هره خوا کوری .

په ظاهر ... کښې غیر له زور خپګانه بل هیڅ یوه دلیو نتوب نښه د هغه په وجود کښې نه لیدله کیده .

فقط کله کله به ئې ډاکټرانو ته ویل :

« زما ورور وړهم پولوی ډاکټر دی او په فلانی کوڅه کښې ئې ، شفا خانه ده چه زه ئې په میاشتې دوه زره روپې ګراوور کوم »

له دی څخه زیاتی نوری خبری او اتری له هغه کمبخت څخنی نه اوریدلی کیدی او د نورو لیونیانو په منځ کښې دی نل معصوم او مظلوم او آرام او بې ضرره بریښیده . « انتهی »

(د مؤلف یاد داشت :)

« د دی قصی اساسی موضوع د بانديني مطبوعاتو څخنی اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کشککی »

د کابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کشککی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library